

Florentin Smarandache *Viata ca o năluca*
À rebours

File rupte
din jurnal
(2002-2004)

Florentin Smarandache
Viața ca o nălucă. À rebours
File rupte din jurnal (2002-2004)

Referenți:

VĂTUIU-ROAUĂ ION ANDRUȘA

Publicist, *Tribuna seniorilor orșoveni*, Orșova, România

ION PĂTRAȘCU

Profesor, Colegiul Național "Frații Buzești", Craiova, România

DAN FLORIN LAZĂR

Profesor, Școala generală Bulz, Bihor, România

Cantemir 13

410473 - Oradea, România

DTP : Mihai Paul Tudor

Imagini : AI

ISBN : 978-1-59973-785-0

Florentin Smarandache
Viața ca o nălucă

À rebours

File rupte din jurnal
(2002-2004)

Seria *Viața ca o nălucă. File rupte jurnal* propune fragmente disperate, dispuse tematic și cronologic, din notițele mele jurnaliere, care se întind pe o durată de cinci decenii.

Volumul *À rebours* acoperă perioada anilor 2002-2004. Textele manuscrise originale au suferit arareori intervenții, și acelea... minim invazive, chiar și atunci când autorul de azi nu mai era neapărat de acord cu autorul de odinioară, pentru păstrarea autenticității unor trăiri consemnate instant în alte timpuri.

Imaginile care ilustrează acest volum au fost generate folosind Inteligența Artificială (foto+text→image), prin stilizarea unor fotografii realizate de autor și prin combinarea unor cuvinte cheie din textul jurnalului.

Florentin Smarandache

Mă simt stresat, deabusolat, o viață înșurată. Mereu în luptă cu mine, mereu nemulțumit, mereu încercând ceva nou, mereu...

M-am săturat și de drumuri, de avioane riscante, de ameteți în mijloace de transport (revine vremea-mi de copil).

Aș sta undeva liniștit, în afara lumii...

*

Conferințe din care nu înveți mult, doar îți formezi o idee despre tendințe de cercetare, direcții. Oboseli prin avioane și aeroporturi.

Indivizi aroganți, unii chiar de la mine de la facultate, dându-și mari aere. Alții fac din țânțar armăsar. Minore chestii în predare afișate ca cine știe ce genialități...

Dar mai cunosc societatea, mai compar cu lumea cealaltă, îi mai bag pe unde-au ieșit cu îngâmăfările lor...

Îmi place să le fac împotriva. Dacă mă critică mă doare-n spate, îi ignor.

iunie 2002

*

M-apropii de 50 de ani. A trecut timpul repede. Nemulțumit de mine (sau cu mine).

Dac-aș întoarce timpul-napoi... mi-aș programa altfel viața. Am avut prea multe momente moarte, pierdute, neeficiente în viața mea, al cărei vad nu l-am găsit niciodată. În prima jumătate a fost și mai greu, în a doua mai temperat.

august 2003

*

- Ești mai cunoscut ca mine, zice Marian Barbu la telefon.
- Nu “mai cunoscut”, răspund, ci “mai înjurat”...

3 august 2003

*

Vorbesc iar cu Marian Barbu la telefon. Zice că, dacă Zaharia Stancu ar fi trăit, ar fi apreciat memoriile mele de călătorie. Rapide, simple (nepretențioase), descriptive, scrise cu plăcere - fără intenția de-a epata.

13 august 2003

*

Unii oameni, când simt că îmbrătrânesc, se grăbesc să trăiască.

*

Într-un fel, m-aseamăn lui Pius Servien (Piu-Șerban Coculescu), exilat român la Paris, și el risipit în atâtea domenii...

*

Mediul înconjurător te schimbă. Am devenit mai mult american decât român? (Așa zic unii).

*

Recitesc jurnalele mele mai vechi, să selectez momente nepublicate din ele, care, poate, merită...

Recitesc, și m-afund în lectură, mă fură gândurile înapoi, uit că m-am pus doar să răsfoiesc...

5 septembrie 2003

“America, paradisul diavolului”, jurnalul meu, aud că umblă xeroxat prin România.

Se citește și acum, după zece ani, cu interes. Scriu din inimă.

Ovidiu Văduvescu zicea că l-a citit de două ori! O dată în Craiova, apoi emigrat în Canada i-a cerut tatălui său în țară să i-l retrimită și peste ocean. Destui mă înjură, din motive ideologice, parcă-s plătiți de cercuri străine care vor să distrugă cultura românească. Există o dirijare evidentă împotriva lui Eminescu, Goga, Eliade, Cioran - cei care-au avut orientări naționaliste. Văd că-s pus și eu pe lista proscrișilor... Te pomenești că ceva tot fac bine!

*

Am început de vreo săptămână anul universitar, și mă simt așa de obosit și fără poftă de-a preda... ca un moș ce-ar vrea să iasă la pensie. M-a depășit viața...

septembrie 2003

*

Principiul vaselor comunicante în politică.

*

Am vizionat ecranizarea romanului “Doctor Zhivago”, de Boris Pasternak. Mă tot întrebasesem ce lucruri extraordinare or zace în această scriere de i s-a acordat Premiul Nobel? O compoziție obișnuită, doar că prezenta Revoluția Bolșevică (1917) în lumină negativă (orori, crime, răz bunări). Deci, criteriul acordării premiului a fost ideologic?

Prevalează acest criteriu mereu...

Florentin Smarandache. File rupte din jurnal (2002-2004)

*

Câte abuzuri se fac în numele democrației, și câte nelibertăți se produc în numele libertății!

decembrie 2003

*

“E bine dacă sunteți independent - nici pentru est, nici pentru vest - ci pentru România (căci foarte puțini fac acest lucru astăzi - toți caută interesul material, care-i mai mare din vest, de aceea au apărut o groază de falși democrați după 1989). Desigur, mulți sunt oportuniști.”

Email către Mircea Monu, 31 decembrie 2003

*

Cică nu se mai sărbătorește în România abolirea monarhiei și proclamarea republicii, doar propaganda occidentală.

*

Munți ca de halva, cu dungi maronii și albe, în deșertul New Mexico.

31 decembrie 2003

În Zuni pe 22 iunie este ceremonia ploii. (*Shalako* în limba lor). Anual au acest dans. Mi-amintește de Papa-Ruda din Zătrescu. Oamenii invocă ploaia.

Indienii Zuni își mai păstrează tradițiile, chiar și limba, diferită de Navájo (un alt trib în New Mexico, Arizona, Utah, și Colorado).

*

Casele au câte un cuptor mare de lut, unde femeile coc pâine. Aveam și noi la Bălcești, când eram mic, dar nu l-am mai folosit; e mai simplu să cumperi franzela gata făcută de la brutărie.

În Maroc am mâncat cea mai bună pâine, caldă tot timpul (frigea!), direct de la cuptor.

*

O familie Zuni are 4-5 copii, sunt pe clanuri, n-au voie să se căsătorească în același clan, avorturile sunt interzise, și-au pierdut religia (sunt mulți catolicizați).

*

N-am voie să-ntreb nimic, n-am voie să filmez. Dacă nu te supui, te ia poliția tribului. Mă uit la polițiști: negricioși, grăsoși, tunși scurt, zâmbind. Blocaseră străzile.

*

Ritualul e considerat sacru. Albi nu trebuie să se-apropie. Un englez, prin secolul 18, i-a convins pe indieni să-l lase să trăiască printre ei, Cushion îl chema, și-a scris o carte despre cultura lor.

*

Convoiul ritual e format numai din bărbați (femeile n-au voie). Primii au măști Kachina, de la un zeu al lor, cu păr lung și negru în față și în spate, fața le e acoperită, umerii și piepții goi. În trecere murmură ceva („sănătate”, „viață lungă”). La urma sunt cei cu măști urâte (*mud heads*), ale căror întruchipează un râț de porc, conform legendei că un copil a vorbit despre ritual, deși era interzis, și-atunci i-au tăiat capul. Satul le iese în întâmpinare și presară malai pe umerii lor.

*

Toată ziua durează colindul chiar și noaptea. Lume puhoi, chiar și pe-acoperișuri ca să vadă mai bine... Întâlnim și-o nemțoaică, vopsită negru pe păr, și cuplată cu-un indian cu coadă dintr-un trib din South Dakota.

*

Între ele triburile nu se-nțeleg (au limbi și culturi diferite), iar ades se războiau. Și relații intermaritale sunt prohibite între triburi. Zuni spun că Navajo veneau și le luau produsele, femeile, copiii. Dezbinarea indienilor a fost un avantaj pentru albi, care i-au cucerit și luat pământurile mai ușor.

*

Am văzut și locuințe mai prăpădite, care-mi aminteau de Medina din Maroc. Guvernul le-a mai construit case, ori i-a ajutat la finanțarea lor.

Zuni par secretoși ca Navajo în privința tradiției lor.

Numai dăre de mălai rămăseseră pe urmele ritualiștilor...

22 iunie 2003

La Știri, la televizor, Bush e prezentat la București. România va intra în NATO, scăpând astel de ruși (și ucranieni?). Crainica de la CNN zice că România a lucrat “agresiv” de partea Americii, și-acum cooperează contra Irakului. Rușii ne duc pe copcă de tot! Dacă Basarabia era unită României, ar fi avut un viitor mai roz.

23 noiembrie 2002

*

O carte publicată de un chinez, Ha Jin, în America, “The Crazed” (Îneebunitul). Mă gândeam de ce i se face atâta publicitate? Pe motive politice: fiindcă este un roman despre revolta studenților în Piața Tiananmen (din Beijing) în 1989. Politicul primează în Est și Vest. Vom auzi curând de Ha Jin luând premiul Nobel (așa cum a mai luat acum câțiva ani alt chinez din aceleași considerente).

*

“Your trilogy is right on target for the upside-down world we find ourselves in today. I hope yur colleagues took you seriously and are not so naive as to think your comments were mere folly. These are dangerous times we are living in. Terror shows its ugly face in many forms! Too often as the wolf in the sheep's clothing. (...) We do not want the introduction to specify when the works were written or allude to any specific target regime, but leave it to the readers to apply the dramas as they may. Then, they will not begin the trilogy with a preconceived notion that the plays they are about to read apply to some regimes in the past; but, instead, will read into the dramas that they wish and apply them to whatever 'regime' they seem fit. In other words, if the shoe fits, wear it; or if it looks

Florentin Smarandache. File rupte din jurnal (2002-2004)

like a duck, walks like a duck, and wuacks like a duck, then it must be a duck”.

Email de la A. Johnson, editor, Zayupress, din 22 ianuarie 2004

Trilogia ta este potrivită pentru lumea răsturnată în care ne aflăm astăzi. Sper că colegii tăi te-au luat în serios și nu sunt atât de naivi încât să creadă că comentariile tale sunt niște prostioare. Sunt vremuri periculoase acestea în care trăim. Teroarea își arată fața urâtă în multe forme! Prea des lupul e îmbrăcat în haine de oaie. (...) Nu dorim ca introducerea să precizeze când au fost scrise lucrările sau să facă aluzie la vreun regim țintă specific, ci să lăsăm cititorilor să aplice ce cred ei că se cuvine. Cel puțin nu vor începe trilogia cu o idee preconcepută că piesele pe care urmează să le citească se aplică unor regimuri din trecut; dar, în schimb, vor citi în cheia pe care o doresc și o vor aplica la orice “regim” care pare potrivit. Cu alte cuvinte, dacă pantoful se potrivește, poartă-l; dar dacă arată ca o rață, se plimbă ca o rață și măcăne ca o rață, atunci trebuie să fie o rață.

*

Amazing! Întorsătură ciudată a lucrărilor. I-am scris lui Mircea Monu: “Nu mă pot abține să nu vă spun că piesele mele de teatru din trilogia “MetaIstorie”, pe care le-am tradus cu chiu cu vai în engleză, printre picături, timp de vreo zece ani!, create în românește cu intenția clară la adresa dictaturii împușcatului, sunt interpretate de *publisher*-ul meu american drept contra încălcării drepturilor omului în... America! (Posibil să apară primăvara asta tipărite).”

Este vorba despre vestitul și hulitul *Patriotic Act* (în două versiuni), prin care guvernul și-a aprobat singur permisiunea de a monitoriza și băga în pușcărie pe oricine, considerați teroriști, de a-i lipsi de avocați și procese pe suspecti, și de a-i ține închiși atât cât pofteste guvernul! Cam așa ceva era pe vremea stalinistă! Uite cum se intersectează cele două sisteme politice „opuse”!

23 ianuarie 2004

Și pe la Securitate își făceau unii treaba de mântuială! Asta a fost una dintre concluziile mele după ce am studiat în Arhive cele 800 de pagini “dedicate” mie de Securitate...

Multe informații false și proaste. Cică:

– Aș fi deținut o Dacia 1300.

N-am avut niciodată mașină personală în țară.

– Aș fi avut o amantă.

De unde or fi născocit-o și pe-asta?!

– Aș fi avut 3000\$ în bancă.

Abia strânsesem 300\$.

– Aș fi făcut cerere de emigrare la Ambasada Canadei.

N-am făcut niciodată.

– Aș fi fost profesor în Algeria.

Am fost, de fapt, în Maroc.

– Aș fi fost profesor Liceul “Frații Buzești” din Craiova.

Am fost, de fapt, la Liceul “Nicolae Bălcescu”. E drept, tot din Craiova...

– N-aș fi cerut post în învățământ.

N-am fost prin atâtea audiențe pe la Inspectoratul Școlar Dolj, doar-doar?!

– Aș fi folosit pseudonimul Ov. Florian.

În realitate, Ov. Florentin.

Și altele, care se puteau verifica ușor.

*

Nu mi s-au restituit manuscrisele confiscate (în special scrisori), deși le recunosc securiștii în rapoartele lor.

*

Am descoperit printre informatori, care au dat/scris rapoarte despre mine, pe Traian Nica, profu-mi de franceză din liceu. Îl credeam prieten, ne confesam unul altuia.

Am meditat una dintre fiicele lui pe gratis, și chiar pe vremea când eram șomer și trăiam din meditații. Drept mulțumire, el mă turna la Secu'...

În vara lui 2000, când l-am întâlnit în Craiova, arăta ca o epavă. Se operase la creier, abia se târa în bastoane...

*

– Cum trimiți tu scrisori în toată lumea, fii sigur că ai dosar și la FBI, nu doar Securitatea din România s-a ocupat de tine, mă previne un amic.

Măcar să fie mai riguroși...

*

Tipa de la poștă zice că doar eu trimit *M-bags* (pachete cu cărți peste tot în lume)! Cică fac 2-4 luni. O-hooo! Dar costă ieftin: 9-12\$.

*

Mister Media Mail mă numesc tipii de la poșta centrală - pentru că trimit mereu cărți prin toată lumea.

noiembrie 2002

Paștele petrecut la *Golden Coral*, un restaurant cu mâncăruri ca-n povești. Lilia e încântată.

5 mai 2002

*

M-am făcut prea comod, în weekend-uri nu mai ies nicăieri, stau în casă și dorm.

*

156 550 fișiere pe computerul meu, scanate în 2 ore, 26 minute și 22 secunde, cu Norton Anti-Virus, săptămânal. Mă asaltează dușmanii cu emailuri infectate.

*

Mi-am pus *o-Zone Alert (firewall)* în computer, acasă. Să blocheze intrușii.

Primesc mesaje de felul: *1P 216.237.6.34 (TCP Port 4070) TCP Flags:S tried to access from Internet your computer.*

Până acum îmi trimiteau fișiere infectate, dar Norton Anti-Virus le detecta.

*

Plătesc 25.5% taxe (în total) din salariu.

mai-iunie 2002

*

La Gallup High School are loc ceremonia de acordare a diplomelor studenților de la UNM-G.

Viața ca o nălucă. À rebours

Pentru prima dată îmbrac și costumul de *graduation* american și fac niște poze ca amintire, că cine știe dac-o să mai mă duc vreodată! Să nu pierd ocazia!

9 mai 2002

*

Periplu în Albuquerque cu Lilia la dentist. *Root canal*. La întoarcere dăm pe la *Dancing Eagle Casino*, unde eu pierd 60\$, iar Lilia mai mult. N-am schimbat decât 1\$, și-am jucat numai la mașini cu 5\$ (așa, de chestie, de fandoseală)...

15 mai 2002

*

În bâlci (flea market). Mai schimb mâncarea. Un castron de *Ménudo*. Care-i de fapt un fel de supă-sos, piperată foc, cu boabe de porumb și șorici. Mexicană.

18 mai 2002

*

“A woman over 30 has more chance to get killed in a terrorist attack than getting a husband” (la televizor).

26 mai 2002

*

– Măi, Smarandache, tu la ce oră mi-ai pus ceasul să sune? Mă duc la Universitate, și nu e nici suflare de om. (A naiba moldoveancă, bă, se scoală de noapte!)

27 mai 2002

*

„Ziarul de duminică”, din București, apare vinerea!
Ha, ha, ha. Numai în țara lui Urmuz...

merg ca să am de unde să mă întorc

Mă satur de stat în casă. Mă pornesc uneori pe drumuri numai ca să schimb monotonia. Ca să am de unde să vin înapoi...

*

Nici când ești învins să nu te consideri învins.

*

Femeile citesc mai multe decât bărbații romane de dragoste. Femeile vor romantism, bărbații vor sex.

*

Ascult o casetă, dăruită de Mohammad, cu muzică de dans iraniană, de Korous și Fatana.

*

Iaurt, amestecat cu castraveți, piper, sare și mentă uscată. Asta mi-a preparat Mohammad pe Gold Coast, de credeam că n-o să pot nici gusta! Dar... am îndrăznit... avea gust înțepător la limbă.

*

Ionuț Dolănescu a locuit o vreme la Sydney, a făcut și-o căsătorie (formală, știu ziarele), pentru a obține rezidența.

23 iulie 2003

*

Timp de două luni iau tablete Allegra-D și mă ung în nas cu alifie Neosporin, dimineața și seara, contra alergiei, și nu-mi mai curge sânge din nas. Deci, hemoragia o aveam din cauza alergiei!

28 iulie 2003

*

Cumpărat, după mai multe tergiversări, un aparat de fotografiat digital, Kodak Easy Share Cx4230, cu 2.0 Mega Pixeli, și un card Lexar de 256 MB (pentru circa 300 poze). Instalat Kodak software pe computer. Un cablu conectează aparatul foto cu PC-ul și se pot transfera pozele de pe card în computer (format .jpg, dar dimensiune mare, 0.7-0.8MB/fotografie. Se pot trimite prin email direct sau imprima. Are și zoom, funcția de mărire/apropiere a imaginii: de 3 ori optical și 2 ori digital. Cel digital nu e bun, scade calitatea.

6 august 2003

*

Sâmbăta trecută fusăram în Albuquerque. La bălci (*flee market*) pe Central cu Louisiana. Apoi la Pancho's Mexican Restaurant, pentru 6,66\$ mănânci de te spargi (bufet), care-i unul din restaurantele mele favorite în acest oraș - alături de India Palace (cu meniuri hinduse).

Abia mergeam, ca o ploșniță borțoasă.

*

Îmi place cum spun hispanicii, *dulceria*, adică desert, dulciuri.

*

Lilia mă trage după ea pe la cosmeticele. Parfumuri cu niște mirosouuuuriiii de-ți vine să le mănânci... să le ungi pe pâine.

*

Ne-am dus în Albuquerque pentru a avea de unde ne-ntoarce, fiindcă în Gallup n-ai ce face.

11 august 2003

Aștept weekendul de luni! Azi e joi, și după ore, la prânz, începe weekend-ul pentru mine (și ține până luni la prânz).

La televizor.

Un agent FBI, Richard Miller, amendat pentru că era prea... gras, nedemn de un agent! Pe urmă a fost arestat fiindcă scurgea informații către KGB.

*

Ian Fleming, scriitorul întâmplărilor despre James Bond, spionul britanic vestit pe ecrane, a împrumutat numele personajului său de la un bărbat real, autorul unei cărți pe care se întâmplă s-o citească Ian.

*

Frații Wright zboară cu aeroportul pentru prima dată în 1903. Pe 17 decembrie planează pentru 12 secunde putând controla avionul (Orville), iar în 1912 fratele cel mare, Wilbur, moare prăbușit. Nu se amintește nimic despre încercările de zbor din Europa (la Paris de pildă), nimic despre Traian Vuia și Aurel Vlaicu...

18 martie 2003

*

Schimbă șamponul Selsum cu CAPEX, plus medicamente în el (fluocinole acetone) contra psoriazisului. Spălat zilnic pe cap în prima săptămână, apoi de 2-3 ori săptămânal. Când mi-apare iar mătreața, trebuie să schimb șamponul. Doctorița Moranz zice că genetic am această infecție de piele.

28 august 2003

Florentin Smarandache. File rupte din jurnal (2002-2004)

*

Incizie sub ochiul drept - o umflătură tăiată. Merg tocmai în Albuquerque (n-avem un dermatolog în Gallup).

*

Contra ridurilor se bagă cu acul sub piele colagen, care netezește locul, însă durează doar nouă luni.

*

Un bărbat care se uită prea mult în oglindă se feminizează. O femeie care face prea mult sport se masculinizează.

29 august 2003

*

M-au lăsat toate: computerul, mașina, televizorul, *publisher*-ul. Îmi trebuie săptămâni pentru a reveni la normal (la remediu).

*

Nesedentarism, nedulciuri, neaceeași mâncare mereu (contra diabetului, boala societăților industrializate).

5 septembrie 2003

*

Suntem izolați, singuri amândoi: eu cu tine, și tu cu mine.

28 septembrie 2003

*

— Am falca stângă umflată de parcă m-ar fi bătut nevasta, zic cuiva la telefon. Nevasta zâmbește cu plus-înțeles.

Furuncul ori sinuzită maxilară. Am fost operat, când eram student la Craiova, de doctorul Grigorescu, fără să fi avut nimic! Îmi curgea sânge din nas și mi se găseau cauze aiurea.

Viața ca o nălucă. *À rebours*

Am lipsit de la cursuri, am rugat pe Lilia să lipească pe ușă:
Class cancelled. Instructor is sick.

30 septembrie 2003

*

Parcă mi-ar fi poftă câteodată să mai văd un fotbal, niște secvențe, deși e unul în minte la mine care-mi tot spune că-i o pierdere de timp.

*

Stai cu popârnică sub păturică la căldurică!

*

Mohammad îmi zice la telefon, din Australia, că Occidentul este o societate a femeilor.

11 octombrie 2003

*

Zile lungi când nevasta nu-i acasă (plecată în California cu Barbara și Carol). Încerc să folosesc la maxim timpul: articole/cărți de terminat, lucrat pe computer, expediat scrisori, studiu la DSMT.

*

De vreo lună de zile o țin pe antibiotice (ampicilină din România, levaquin, apoi clindamicină) și tot nu-mi trece sistul-furunculul obrazul stâng. Se sparge zilnic, ca o fântână, din care mereu curge puroi amestecat cu sânge. Din nou la Dr. Elbert la consultații. Cică, după vindecare, trebuie să-mi facă operație ca să extragă țâțâna.

26 octombrie 2003

Lilia mă agasează să nu merg în decembrie în Iran că mă omoară ăia pe-acolo! Nu există Ambasadă Americană acolo (dar există Ambasadă Română, ripostez).

Mohammad pune gaz pe foc, cică:

– Florine, vii în Iran și-ți place, poate rămâi acolo...

– Aoleu!

17 octombrie 2003

*

Un pictor abstract: Chris Kakas, cu expoziție deschisă între 6 octombrie-14 noiembrie 2003 la UNM-Gallup.

*

Nu e greu să faci un business, e greu să-l menții.

19 octombrie 2003

*

Nu pot telefona în România, ce se-ntâmplă?! Mama, vărumeu, Marian, Puiu... nu răspunde nimeni sau e ocupat.

22 octombrie 2003

*

Jean Dezert îmi trimite o felicitare electronică de... Sfântul Florentin! Cică a descoperit în calendarul lui francez (catolic?) această sărbătoare.

Numai că, acum câteva zile, Jean îmi mărturisea că el este ateu. Deci, probabil, există Sfântul Florentin în... Calendarul Religios al Ateilor!

*

Jean spune că, fiindcă lucrează la ONERA, nu are voie să publice lucrări de cercetare (în special cu aplicații militare - referindu-se la DSMT) în țări precum Iran, Libia, Pakistan etc. (musulmane?). De aceea refuză să fie co-autor (până la urmă acceptă al treilea) pe o lucrare ce urmează să o prezint eu la Universitatea Shariff din Teheran în decembrie 2003 (dacă mai ajung pe-acolo, fiindcă se pare că încep să am și eu probleme...). Însă lucrările noastre sunt și pe Internet, dar și publicate în *Proceedings*, reviste, ori în Arhive Electronice Internaționale.

24 octombrie 2003

*

Shirin Ebadi, Premiul Nobel pentru Pace, în 2003, privind drepturile femeilor în Iran. O nouă lovitură dată islamului. Luptă religioasă pe toate fronturile. Creștinii sunt mai dezinteresați (cu excepția fundamentaliştilor) de biserici și rugăciuni, în vreme ce musulmanii (peste 1,3 miliarde) sunt fanatici. Cine va învinge? (Banii!)

*

Un satelit natural al lui Neptun (Triton parcă?) are oceane de... petrol, iar gravitația de șapte ori mai mică decât a Terrei, încât ai putea zbura cu... aripi de lemn foarte ușor. Ca-n filme fantastice, ca-n basme!

Păi, cum ar arăta un satelit natural al unei planete din altă galaxie?! Câte și mai câte complexități care nouă ni se par ireale. Planete din Sistemul Solar, precum Jupiter și Saturn, sunt gazoase (heliu, hidrogen) condensate că nici n-ai unde coborî cu racheta! Se cunosc 95 de sateliți naturali în sistemul nostru solar. Dar câte miliarde de miliarde or exista în univers, ce curioase, magice,

Florentin Smarandache. File rupte din jurnal (2002-2004)

contrare experiențelor și intuițiilor noastre structuri/ compoziții or avea? Europa, un satelit natural (lună) a Jupiterului, este un ocean complet înghețat dar, se prezice, că sfredelind înăuntru și trimițând un robot-submarin s-ar putea descoperi viață.

*

Astronomii consideră ca universul ar fi rotund ca o minge de fotbal formată din pentagoane. Și eu aveam o părere asemănătoare, considerând universul ca un ovaloid (nu perfect sferic), prin analogie cu Terra, care este turtită la poli din cauza rotației în jurul axei sale. Universul se rotește și el.

*

Recente descoperiri (la Observatoarele din Hawaii și California) consideră că fiecare galaxie are o Gaură Neagră (Blackhole), care a dat naștere galaxiei. Tot în jurul ei este absorbit cu o viteză uluitoare. Personal, consider că aici viteza luminii este depășită.

Weekend-ul trecut am fost iar în Tucson, la copii. Bucurie când mă duc, tristețe când mă-ntorc.

Silviu s-a alungit, Mihai și-a pus lentile de contact.

mai 2002

*

Jucam fotbal cu ei, european dar și american. Silviu mă-nvăța cum să țin mingea ovală și i-o arunc. Le plăcea. Silviu avea un răs special când mă dribla. Mihai mi-a dat de pe Internet programul campionatului mondial de fotbal din Coreea și Japonia. El și-a luat casete să-nregistreze meciurile.

– Păcat, zice, că nu s-a calificat și România.

A pierdut calificarea la București, cu Slovenia (1-1).

*

Mergem la film, *Star War II*, “Atacul clonelor”. Comercial. Desene animate amalgamate cu realitate. Mă uit la peliculă, dar gândesc tot la probleme-mi cotidiene. Planuri, rezolvări, idei. Era sala plină, abia am găsit câte-un loc pe ici-colo. Va trebui să scriu o carte de proză, *science fiction*, să poată fi turnată-n film cu efecte speciale.

iunie 2003

*

Silviu, clasificat al doilea pe Arizona la olimpiada de matematică, clasa a opta, a făcut parte din echipa Statului Arizona (patru inși) la olimpiada pe întreaga Americă, de la Chicago (2003), unde s-a clasat pe la mijloc. Îi place matematica. Și computerele.

Poate-mi va călca pe urme. Si eu m-am calificat la olimpiade scolare si universiatre de matematica la fazele pe tara.

*

Mihai a avut la psihologie o profesoară româncă din Deva, Suzana Szabo (University of Arizona).

*

Joc golf cu Mihai și Silviu la Golf N' Stuff și iau bătaie. Vedem filme științifico-fantastice la Century Theatres, ce le place lor, în Mall. Și jucăm fotbal în Lincoln Park.

*

Silviu e rece, calculat, distant, foarte deștept. Îi plac computerele, face programe. A intrat la cel mai bun liceu din oraș. Mihai e mai blând, moale, interesat de sport numai. S-a reprofilat de la computere la medicină, și vrea să se facă terapeut. E înalt ca tata-mare 'Mandache, și voinic (face haltere).

*

Cu Silviu, la cinematograful *Century 12* în Tucson; vedem o aiureală de film, "Haunted Mansion".

Mihai n-a vrut să vină, c-avea întâlnire cu o fată. Are patru până acum, americance, dar zice că pe una o s-o lase, fiindcă e prea slabă.

*

Silviu și Mihai citesc „Harry Potter and the Order of the Phoenix”, de J. K. Rowling.

*

Copiii îi simt străini de mine. La Restaurantul The Great Wall of China râdeau de mine că nu știu ce să comand.

*

Silviu mă-nvață frisbee, care-i place mai mult ca fotbalul, adaugă. Cum s-arunci discul, cum să-l prinzi. Frisbee e sport de oameni puturoși... pentru burghezie...

*

Două filme, unul altul, la Mall pe Broadway: Drawn of the Dead (prea mult sânge, violență, și împușcări continue) și Secret Window (o metanovelă interesantă). La primul film - de groază... ți se făcea părul măciucă la efecte sonore puternice prin surprindere - unii râdeau în sală. Hollywood-ul e fabrica de vise. Actorii, cineaștii se îmbogățesc, devin celebri... iar proștii de rând ca noi pierd banii, timpul, își strică vederea drogându-se cu iluziile Hollywoodiene.

*

Ascult manele la casetofon și-l întreb pe Silviu cum i se par?
– Muzica e aceeași ca americană, dar cu textul românesc, a zis.

Silviu, săracu', nu știe nimic despre România. A venit la doi ani jumătate în America. Mihai, însă, își amintește, și mi-a cerut caseta. I-am răspuns că o copiez și i-o voi trimite. Îmi plac manelele tocmai pentru că-s rău văzute, că-s blamate, că-s balcanice, deocheate, obscene, sexy, în limbaj frust, populare.

*

Mihai umblă după fete pe la discoteci. Îi plac, se destăinuie, cele brunete ori șatene, nu blonde. Cică îl agață ele. La discoteci, spune, dansează singur, că se poate și-așa, iar fetele cărora le place de el vin lângă el. așa se cunosc. I-am cumpărat pălărie, 64\$, special pentru dans.

*

Silviu merge și el la Metrofitness de trei ori pe săptămână, face sport peste drum de casă. Iar la școală se duce cu autobuzul, le dă permis gratuit liceul său. Silviu învață bine, are numai A pe linie. Mihai e mai leneș, a și picat examene.

*

Le-am cumpărat haine, adidași, dat câte 100\$ la fiecare, i-am dus la restaurante și filme. Noaptea eu dormeam la hoteluri de mâna a treia, 32-45\$ pe noapte.

*

Jeny, fosta cumnată, a făcut un copil blond, cu ochi albaștri - iar ea și bărbatu-său amândoi sunt negricioși!

— Păi de ce nu s-a dus să-i facă ADN-ul?

— Ca să n-o jignească pe Jeny...

2 aprilie 2004

*

Duminică dimineața am sunat la ușă, copiii mei nu se sculaseră. Silviu a împlinit 16 ani. S-a făcut băiat mare. Mi-l aduc aminte când a venit în America, mic, la maică-sa-n brațe, pe mine nu mă cunoștea.

30 octombrie 2004

De mult timp n-am mai fost la un concert! Mereu citind, ori în fața computerului, ori la televizor - în afara predatului.

Dar, făcându-mi cumpărăturile la WalMart, am văzut anunțul cu Jana Jae, o cântăreață drăcoasă de muzică country. Mică, negricioasă, făcea numai zgoande la vioară. Ritmuri rapide, ca-n filmele cu cowboy. Instrumentiștii cântau printre haine. Am cumpărat și-un fry bread, și chiar în mijlocul magazinului...

– *Who is number one?* striga managera.

– Wal Mart, răspundea audiența.

– Mai tare, nu v-aud.

– WAL MART!

Într-adevăr, această rețea de magazine, unde-s cele mai ieftine prețuri și găsești de toate, este prima în lume. A pornit de la o simplă prăvălie unde lucrau numai pensionari cu jumătate de normă.

15 noiembrie 2002

*

Mariachi paisano del valle, o formație mexicană de muzică. Bărbații cu cravate roșii la gât ținându-se cu mâna de curelele de la pantaloni. Femeile cu fuste largi, înflorate ca țigăncile și fluturându-le provocativ prin fața bărbaților. Nelipsite *sombrero*.

Melodii vesele, trompete stridente, viori argintii, și-o cântăreață pițigăiată... *mi corason*... mică și vioaie foc.

Spectatorii mănâncă floricele cu unt și sare, iar prezentatorul anunță amestecat în engleză și spaniolă la *El Morro*, sala de concerte din Gallup.

Și tot prezentatorul continuă:

– Și nevastă-mea e-n sală, ia uite-o colo (și-arată cu degetul).

26 decembrie 2003

*

Concert de muzică din America Latină cu Formația *Alborada* (în limba spaniolă înseamnă “zori de zi”). Formația este, de fapt, o singură familie: soțul Milo, soția Lourdes, băiatul de 16 ani, Paul, și fetița de 12 ani, Jhoanna (Batista). Șeful și inima formației este bărbatul, iar femeile fac mai mult figurație.

*

Ni se lungiseră ochii după Barbara pe care-o așteptam la intrare să vină cu biletele de la universitate plus un grup de studenți.

*

Familia Batista este din Sonora, Mexic, dar mereu în turnee prin America de Sud și de Nord. Cântă la 30 de instrumente, multe exotice, unele moștenite de la cultura aztecă. De pildă *el palo de luvia*, un tub lung din bambus (ca un buciom, cu orez înăuntru, care întors dintr-un cap în altul imită ploaia (scursul, picăitul apei la streșini). Milo cântă la două instrumente dintr-o dată, băiatul la chitară (*charango*), fetița bătea toba (*bombo*). Muzică folk. Talentați, dar nu aveau niște costume populare pe ei, se-mbrăcaseră parcă erau luați de pe stradă (cu pantaloni șifonați).

*

America Latină e supranumită *El Toro* (Taurul).

*

Instrumente cu coarde de pe la ei: *guitarra*, *charango*, *cuatro*, *bajo*, *guitaron*, *contrabajo*, *trecilio*, *tiple*, *vichuela*.

Florentin Smarandache. File rupte din jurnal (2002-2004)

Instrumente de suflat: flaut, flaut triplu, flaute prehispanice, *quena*, *zamponas*, ocarină dublă, *muertito y pajoro*, armonica.

Instrumente de percuție: *bombo*, *platillo*, *congas*, *cencerro*, *claves*, *quequetl*, *palo de luvia*, *maracas*, *teponoztil*, *huesos de frayle*, *guiro*, *cabaza*, *cha-cha*.

*

S-au vândut toate CD-urile *Alborada*, 15\$ unul. Chiar și Lilia a cumpărat, ceea ce m-a mirat, că ea strânge și strânge banii la bancă (dar, cum dolarul scade, îi e frică să n-o pațe ca-n Rusia, unde s-au blocat conturile și lumea a rămas privată de economii).

*

Spectacolul s-a încheiat cu melodia “Trecea Condorul” (*El Condor Pasa*). Alte cântece fuseseră din Argentina, Mexic, Chile, Bolivia, Columbia, Venezuela și Peru.

1 martie 2004

*

Concert celtic, *The Tiller's Folly*, din Canada, British Columbia. Muzică pop, folk. Un radio-reporter o numește „fast-food music”... c-așa-s timpurile contemporane (Tom May). Am început să mai ieșim la spectacole - cu Lilia, cu rusoaica. În Gallup. *Small town*. Flaut, chitară, mandolină, vocal... îi trage vioristul ca un arc care se-ntinde și răsuțește.

Lilia strigăreața! Se manifestă cu *wooo...*

25 martie 2004

don't think and drive!

Pe *freeway* m-a oprit poliția că tot călcam linia din mijloc (căutam ceva în carcasă, niște acte). A crezut că sunt beat la volan, iar eu nici nu gustasem alcool. N-a avut motiv să m-amendeze.

Don't think and drive!

27 mai 2002

*

Clima asta uscată îmi afectează până și mașina! Scârțâie arcurile, osiile – ca o căruță. Și e doar de câțiva ani.

– Păi, nu trebuie unsă? îi zic mecanicului.

– Nu, se freacă fier pe cauciuc.

11 octombrie 2002

*

Mi-a fost rău în propria mașină, n-am putut dormi noaptea de la gânduri, și mi se-nchideau ochii la volan, pe autostradă, din Gallup la Tucson: I40, I7, I10. Capul mă durea de simțeam că plesnește. Am tras la marginea străzii, dat scaunul pe spate, și încercat să dorm. Dar mă zguduia curentul rezultat de trafic. Am închis ochii și-am stat așa 15-20 minute, să-mi revin...

6 iunie 2003

*

Noaptea am insomnie (gânduri, gânduri) și mă scol răcit, cu nasul usturând. Ziua mă refac.

31 martie 2004

*

Pierduți în Oceanul timpului...

*

Pe o ploaie teribilă, și ceață, către Tucson. Am îmbătrânit și nu mai pot... Mașinile din față îmi murdăresc parbrizul. Parcă merg în infern. Marilyn, bibliotecara, m-așteaptă în Tempe. Donez două genți mari de cărți, reviste, manuscrise.

2 aprilie 2004

*

Îmi proiectez în cap teatrul imaginativ al lui Doru Moțoc:

- a) fără didascalii (necaracterizări de personaje; fără nume - doar A, B, C)
- b) fără dialog (numai indicații de scenă);
- c) monodrama cu structură variabilă (un singur actor care își amintește; în funcție de regizor pot fi incluși și alți actori).

*

Conduc. Mă preocupă ideea că un alt român a fost discriminat de la Premiul Nobel, în Chimie, Gheorghe Benga, medic din Timișoara. Ratez intersecția.

Gheorghe Benga a descoperit primul, împreună cu echipa lui de cercetători, proteina de canal de apă (*water channel protein*) în anul 1986. Dar Premiul Nobel în Chimie este acordat în octombrie 2003 lui Peter Agre împreună cu Roderick Mackinnon. Comitetul Nobel nici măcar nu-l citează pe român în descrierea istorică a descoperirii.

Când se va schimba această ordine strâmbă a lumii, istoriile descoperirilor științifice și literare și artistice vor trebui rescrise. Prea multă aroganță pe față din partea mafii care dirijează premii internaționale și boicotează ideile, lucrările și descoperirile altora.

Florentin Smarandache. File rupte din jurnal (2002-2004)

*

La fel s-a-ntâmplat cu Nicolae Paulescu, descoperitorul insulinei, care-a fost boicotat și din motive politice (c-ar fi făcut afirmații antisemite... dar asta nu trebuia să submineze valoarea sa științifică).

16 noiembrie 2003

*

Mă târăsc de la un weekend la altul... sunt obosit de viață... am început din nou s-aplic pe la alte universități unde să fac cercetare.

Concurența e dură fiindcă, văzându-mi numele străin și studiile la universități neamericane, ci în zona de est, sunt eliminat din start.

Este desconsiderarea pe care vesticii o afișează față de estici. Mă lupt cu morile de vânt...

19 noiembrie 2003

poartă sau nu poezia chiloți?

Literatura e nimic în România, banii primează și-acolo. Cei care publică o fac mai mult din vanitate.

*

Literatura a devenit un fel de apă goală, rahat în ploaie.

De aceea uneori scriu în bătaie de joc, în special la adresa acelor care prea se iau în serios.

*

Aud că Angela Marinescu vrea să-și schimbe sexul (cică în poezie și l-a schimbat, dar vrea și biologic).

*

Oare nu mai e nimic nou de inventat în literatură?

*

Unii sunt zero zerosimi! Mulți nu citesc deloc, decât scriu. Se urăsc între ei, iar pe Internet se-njură de se rup! Măgari și ciobani.

*

E sătulă omenirea de-atâta poezie?

Emil Manu (80 de ani) zice că mă va introduce la reformiștii în “Istoria poeziei românești” a sa, plus capitol aparte despre paradoxism.

*

Un rahat pe două bețe,
Toți țiganii să se-nnece.

[Folclor]

Florentin Smarandache. File rupte din jurnal (2002-2004)

*

Vreo 200\$ costul publicării unei pachete în România!
(Concurează pe americani la scumpime).

*

Un grup statuar în Constanța: corp de femeie + corp de bărbat, cinci picioare și-un cap. Ce (non)reprezintă?

*

Eu știam că *smart* înseamnă „deștept”, dar văd că înseamnă și “a ustura”. Asta pentru că iar trebuie să merg la doctor (tocmai în Albuquerque, că-n Gallup nu-s specialiști) și să-i pot destăinui păsurile-mi: *bleeding nose when blowing it off in the morning, or what hallowing in up...*

15 iunie 2002

În avion spre San Antonio, *workshop of teaching*.

S-a nimerit să stau lângă două fete tinere, 16-17 ani, îmbrăcate sumar, blonde, cu picioare goale...

Nevasta ar zice că special am aranjat treaba! Face pe geloasa, dar nu e. Caută pretexte.

*

Cu Bruce Gjelma discut întruna politică, și nu e bine pentru mine. Dar nu-mi pot ține gura. Poate-o fi și ăsta vreun informator? Pare om simpatic, *open minded*, vede lucrurile din mai multe perspective, nu doar îndoctrinat de știrile mass-media. Bruce predă istoria.

16 iunie 2002

*

Un banc despre Texas, auzit la conferință: Ce oameni locuiesc în Texas? În Texas nu locuiesc oameni, ci numai vaci.

*

Cazați la Rodeway Inn, camera 162. Fac baie în piscină. Cald și umid în San Antonio.

Vizitez *Tower of Americas*, 750 picioare înălțime. Răcoare sus și vânt, caniculă jos.

Câteva galerii de artă în *Historic Arts Village* (de exemplu *River Art Group*).

Intru în *RiverCenter*, magazine, restaurante pe malul râului care traversează orașul.

Snack și bere (*Rolling Rock*) la *Fuddruckers store*.

*

La muzeu. *Alamo Visiting Center*.

În 1936 texanii, atunci provincie mexicană, s-au răsculat împotriva apartenenței la Mexic. Rebeli. Luptele s-au dat în Alamo (acum parte din San Antonio).

Texanii (mai ales anglofonii stabiliți în zonă) s-au declarat independenți, și între 1836-1846 a existat Republica Texas, care pe urmă a aderat la uniune cu celelalte state, foste colonii britanice.

Pentru americani, rebelii de-atunci sunt considerați eroi, pentru mexicani ei sunt trădători (separatiști).

Istoria este întotdeauna cu două fețe, sau chiar mai multe - depinde din ce parte privești.

Arme, cuțitul Bouvie, aruncătoare, macheta locului de luptă.

Asemenea cuțite văzusem și prin România. Bram Stoker a scris "Dracula omorât de un cuțit Bowie" (1897).

*

Din avion se vedea, la întoarcere, numai deșertul New Mexico, galben-marونیu.

Doar o fâșie de-a lungul apei, Rio Grande del Norte, se înverzea (unde-i Albuquerque).

*

— *She's a government employee*, zice Norm despre o secretară. *She only answers the phone and gets paid*.

*

În aeroportul din Albuquerque, control dur. Sunt descălțat de pantofi (cică sună a metal în ei!) sunt puși la raze (*X-ray*), și-n final mi se dă voie să urc în avion.

Bruce, mai suspect ca mine (!), e întârziat mult. El are barbă și părul coadă de cal (*poney tail*).

*

El sombrero, pălăria mexicană primită cadou în San Antonio Convention Center. Cât m-am bucurat!

– *Silly hat!* exclamase Curt.

Am făcut rapid niște poze.

*

Citit și făcut remarci asupra tezei de doctorat a lui Herberto Onchoa-Morales (pentru o Universitate din Florida). De business, International Joint Venture, folosind statistică (regresie liniară) a 4 (sau 5, încă neclar) variable dependente de 15 variable independente (analiză multivariațională).

Party la Barbara, care lucrează cu Lilia în *Trio grant*, obținut de la Guvernul Federal pentru tutorarea studenților mai slabi în matematică.

Cu mașină în Thoreau, la 43 mile de Gallup, un fel de sat. Copaci, natură, aer sănătos. Beau bere.

22 iunie 2002

*

De când cu incendiile în Arizona, Colorado, și New Mexico... fumul ne înăbușe – acoperind câteva state în sud-vestul american. Și nu plouă deloc pe-aici să ne mai răcorească...

Lilia a cumpărat un ventilator, cică e prea cald seara. Și aerul prea uscat.

28.06.2002

*

Excursie la Bluewater Lake State Park, lac făcut de om în deșert. Am zis că nu fac baie, dar vântul mi-a zburat pălăria mexicană în apă și-am intrat îmbrăcat după ea.

Doamna Lilia, moldoveanca, râdea. Ce mocirlă pe fundul lacului, intram pân'la genunchi!

Pe urmă, vreo oră, m-a luat soarele, iar seară mă strângea pielea.

Nu s-au uscat hainele repede, și m-am suit în chiloți în mașină (a condus Lilișka - să nu mă amendeze poliția: atentat la bunele moravuri!).

Seara, o baie în cadă, cu mirodenii și ierburi - de miroase cantr-o grădină japoneză suspendată.

*

La fotbal Brazilia bate tot. Ei joacă din inimă, pentru spectacol și suflet, pentru frumusețea sportului. Nemții sunt prea calculați, reci și disciplinați. Aceștia joacă pentru rezultat numai. Ca o mașină. Mâine va fi la grand final, pe spanioli o văd, Univisión, Canalul 8. Am pus ceasul să mă scoale la 5 dimineața, așa e fusul orar aici, față de zona asiatică (a coreenilor și japonezilor).

*

Finala Campionatului Mondial de Fotbal, Franța-Brazilia, din 1998, a fost vizionată de $\frac{1}{3}$ din populația globului (aproximativ)! Acest microb e extraordinar.

6 iulie 2002

*

În Ramach (nu știu de ce îmi vine să zic Ramallah!) cu Lilia. Întâlnim iar pe Bárbara (eu pronunț Barbára!) și pe Daniela nemțoaica, bând ceai cu buruieni. Colegele de grant ale încă nevestei (în ultimul timp a redevenit mai drăgăstoasă).

Întors în Gallup am dormit ca piatra, neîntors și... îngrășat.

*

De vreo lună plouă zilnic, ceea ce nu-i normal în deșert. Au năvălit țânțarii și ne pișcă seara când facem plimbări pe-afară, în jurul complexului Nizhani Terrace ori Sage Apartments – ultimul: un azil de bătrâni și handicapați.

10 august 2002

trăiesc mai mult în non-realitate

I live online. I live in non-reality.

*

Un nesperat check de 48.71\$ primesc de la MCI Non-Subscriber Telephone Rates Litigation.

8 iulie 2002

*

Eu sunt Cănuță om sucit: lucrez greu în weekend și mă odihnesc în cursul săptămânii!

*

Am primit azi viza chinezească. Toate drumurile-s deschise spre orient.

21 iulie 2002

*

Când am câte-o zi fără hemoragie pe nas, parcă e mană de la Dumnezeu - cum a fost ieri.

Dimineața, de regulă, îmi curge sânge din nas.

*

Mă tot pregătesc pentru drumul din China.

Am înmulțit pastilele de-nghițit zilnic: vitamina A, vitamina E, ulei de pește (ca pilulă gelatinoasă), minerale. Și-am lăsat multivitaminele.

28 iulie 2002

Florentin Smarandache. File rupte din jurnal (2002-2004)

*

Nu cumpăr casă aici fiindcă nu vreau să mă-ngrop în orașelul
ăsta pierdut în spațiu.

1 august 2002

Smarandachizez toate. Și de-aici unii se supără și... mă-njură
de mama focului!

*

Sunt un manager al meu însumi.

4 august 2002

*

Chinezul meu, Feng Liu, traducător al neutrosofiei în limba
chineză (cu caractere tradiționale și caractere simplificate), îmi
scrie prin email că are probleme discutând cu mine (prin Internet).
Unele mesaje sunt stopate.

Cartea de logică tradusă în chineză este respinsă până la
urmă de către editură pentru că nu se conformă tendinței actuale
din China, că editorul nu-și asumă „erezii” (ideile mele din carte!)
și nu vrea să răspundă pentru ele, că e greu de publicat în China
acum politică, filosofie sau religie – deși țara s-a mai deschis puțin
către Vest. Că nu poate găsi un editor în Hong Kong sau Taiwan, iar
cărțile de-acolo nu ajung în landul principal...

Probleme cu... probleme!

10 august 2002

*

Sunt extenuat. Mă pierd în emailuri inutile, risipitoare de
timp și energie. Nu e zi să nu petrec 2-3 ore la computer.

*

Unii-s atât de grași ca niște butoaie pe roțile.

*

M-a prins o răcealăăă... de o săptămână întreagă am vorbit numai răgușit studenților – și erau primele ore cu ei. (Săptămâna întâi și cea de-a doua m-a înlocuit Natalja Varezkina, rusoaica, fostă studentă de-a mea).

1 septembrie 2002

*

Mereu călare pe computer. În felul ăsta nu mai mă simt singur.

20 septembrie 2002

*

Bosses Day! (Ziua Șefilor)

Încurajează supunerea față de șefi, căciulire? Un pas înapoi de la democrație?

I don't like it! Secretara directoarei îmi spune că există, prin mai, și *Secretary Day*.

—Dar *Janitor Day* (Ziua Omului de Serviciu) nu există?

16 octombrie 2002

Am slăbit 13 lbs. după China. Mă simt mai tânăr, slab așa. Dar beau numai slim, Lilia nu mai gătește. Îmi prinde bine câte o ieșire din Gallup, mai văd lumea, mă scot din văgăuna asta, schimb aerul, atmosfera. C-apoi, înapoi...

*

În orașelul ăsta îmi închipui că sunt la închisoare pentru încă zece ani (când pot ieși la pensie), fiindcă e mic și n-ai perspective.

1 septembrie 2002

*

Lunar trebuie să îndur ședințe de senat. Azi, din 72 de profesori, au fost prezenți 22. Sub 30 la sută!

*

Jumătate dintre profesori la colegii și universități în America sunt adjuncți (cu jumătate de normă).

*

Există aparate de fotografiat cu raze infraroșii (*infrared camera*).

20 septembrie 2002

*

Kamla, din Nepal, predă chimie. Se plânge că râd studenții de ea, probabil de accentul ei.

Mie nu mi se-ntâmplă asta. Vorbesc mai tare, mă ascult pe mine însumi.

26 septembrie 2002

*

Am întâlnit la Beijing un chinez care lucra în analiză non-standard, și i-am trimis o carte de-a mea. L-am întrebat dacă vrea să coopereze (Huang, Cheng-Gui). Mi-a răspuns că va coopera cu mine, dacă: îi asigur post de profesor la o universitate americană; îi plătesc ca salariu mediu de profesor vestit; sunt interesat în cele cinci probleme ale lui. Bine.

*

Mi-e așa o lehamite să fac dosarul de *tenure*... Birocrație...

21 octombrie 2002

*

Trei profesori împușcați de către un student nemulțumit de note la Arizona State University. Dau telefon urgent lui Mihai, care e student în Tucson. Îmi zice:

– Vezi să nu pați și mata la fel, fii atent, ce *grades* dai la studenți!

28 octombrie 2002

*

Îi iubesc atât de mult pe unii de la lucru, că nu i-aș mai vedea în fața ochilor!

13 august 2003

*

Anul universitar diferă de la instituție la instituție în America. Pentru 2003-2004 la UNM cursurile încep pe 25 august și se termină pe 20 decembrie.

Cu o săptămână înainte, cadrele didactice participă la *orientation: meeting*-uri, comitete, libertate academică, AAUP (American Association of University Professors, organizație care

protejează profesorii de abuzurile administratorilor). Din punctul de vedere al multora, ședințele astea sunt pierderi de timp.

Există și seminare, în general despre tehnologia folosită în predare. Se pune accent pe computere aparate foto și video digitale, software pentru instrucția online: WebCT, Blackboard, Whitesboard, Tegrity (ultimul, la care am asistat, 21 august).

A treia vinere din fiecare lună se ține Senatul Facultății. Aici se vorbește mult și nu se face nimic! Durează 1-1.5 ore, cu agenda de discuții, la care participă cam $\frac{1}{3}$ din cadrele didactice, ceilalți sunt dezinteresați.

Mai întotdeauna mi-a fost urât de ședințe, dar altora le place să pălăvrăgească (și mai vor să fie și ascultați!).

Tegrity permite, prin Polycam, predarea simultană în mai multe săli de clasă, folosind mijloace multi-media (audio, video, softuri): inter-acțiunea student-profesor.

Meeting-urile pe departament, ceva mai eficiente, care se termină cu un *pot luck* (masă la un restaurant, plătită din bugetul departamentului).

Fiecare *faculty* este obligat să facă parte din două comitete, care înseamnă serviciul administrativ adus campusului.

Funcționează opt departamente la UNM Gallup, și Decanul actual, care-i interim, Dr. Z i se spune, vrea să mai înființeze unul, „Studii de Tranziție”.

În cadrul departamentelor, profii se ceartă între ei, cel mai liniștit fiind cel de Math & Science - oameni mai cu capul pe umeri.

28 august 2003

*

Festivalul indian la sfârșitul lui august în centru Gallup-ului. Dansuri ale tribului Zuni personificând vulturul, căprioara, apoi dansul oalelor (pentru femeile care se duceau să ia apă) și cu

Florentin Smarandache. File rupte din jurnal (2002-2004)

porumbi în mână. Bărbații au fustanele și pene de vultur, sau piei de căprioare cu coarne naturale. Costume colorate. Femeile poartă bijuterii de turcoaz - albastre. Un cântăreț din tobă. Ritm monoton.

Urmează Tribul Navajo. Un băiețel de 10 ani cucerește publicul. Spectatorii lăsau câte un dolar pe scena de nisip. Pe urmă un cântăreț din nai - mă face să mă gândesc la Gheorghe Zamfir al nostru. Dansul bourului alb, animal mistic pentru indieni, nașterea lui însemnând prosperitate.

5 septembrie 2003

*

Acum câteva zile, un accident groaznic! Paula Watt, geoloaga, plecată în studiu mergând cu viteză prin gloduri, terenuri denivelate s-a răsturnat cu blazerul ei (deși avea tracțiune pe patru roți) și-a omorât un student (Calvin Mariano, era în clasa mea de Calculus) și-a accidentat alții doi. Se consideră c-au fost în timpul universității... ea n-avea asigurare... săracul băiat mort... l-au îngropat astăzi. Circulau emailuri prin campus compătîmind-o pe... Paula, dar nu suflau un cuvânt despre bieții studenți nevinovați, parcă Paula ar fi fost victima. E drept că ea este albă, iar studenții din rândul minorităților. Abia ieri un mesaj în care se-anunța funerariul lui Calvin.

23 octombrie 2004

*

Nu numai că au cursurile gratuite la universitate, dar guvernul le plătește ca să vină la ore indienilor. *Keep 'em busy.*

Număr săptămânile, zilele până la vizita în România. Ah, să beau vin roșu, acidulat, pus în sticle păstrate în nisip, în beci, de mama! Carne de porc, șorici să rod în dinți! Să fiu din nou copil, fără griji! Crăciunul să-l fac cu rudele, lângă sobă, cu țuică fiartă și piper! Cu verișorii, acum oameni mari, unii bătrâni, cu copii și nepoți! Să n-aud de internet, computer, cercetare! Francezul mi-a dat concediu o lună de zile de la Teoria Dezert-Smarandache, de la fuzionarea informației plauzibile și paradoxale, altfel de luni de zile am schimbat sute de mesaje cu idei și exemple, tergiversări și căutări, febrile zile! Să n-aud de predat, de lecții!

Sunt obosit de viață, de stres, de competiție, de discriminare, de luptă contra indiferenței, și urei, și boicotului altora la adresa mea, de manipularea la nivel general a unui grupuri care vor să domine...

19 noiembrie 2002

*

„Florine, te așteptăm cu drag acasă. Mama și Nea Iulică”
Primesc email de la... Bălcești.

10 decembrie 2002

*

Mama și-a pus telefon fix: 0250-840866, pentru că la celular nu se-auzea. Îmi spune c-a murit Nea Iulică săracu', de Sfântul Ilie. Avea 71 de ani. A fost chiriașul nostru la Bălcești de-o veșnicie. Când s-a mbolnăvit de cancer l-au luat frații lui la Plenița, unde se născuse. Cică, înainte de-a își da duhul, agoniza:

– Veni Florin?

L-am simțit ca pe-un părinte, ca pe-un prieten. Îmi trimitea email-uri, avea adresa chiar așa: neaiulica@yahoo.com.

Anul trecut l-au îngropat pe Tata Lecu. Treptat-treptat se duc bătrânii...

*

Chesa, prietenul meu de joacă, vecinul de mic copil, s-a dus și el. Chesa bea întruna, alcoolic devenise. Și-a vândut apartamentul din București, l-a lăsat nevasta, și s-a retras la Bălcești. Aici doar de șpriț se ținea cu Valerică al lui Milan.

Viața e grea la țară.

Juca fotbal Chesa, era cel mai bun din clasă, la generală, dribla bine. Pe mine mă băga fundaș dreapta în echipă, că-i arătam la matematică (problemele de rezolvat acasă le copia după caietul meu).

*

A murit și tatăl lui Geonea... o să mă duc să le văd crucile la cimitir.

Viața e scurtă și fără sens.

*

Chesa era atât de sărac că au făcut chetă colegii săi, tocmai aniversau 30 de ani de la terminarea liceului (ah, ce repede trece timpul!), și-au strâns vreo șapte-opt milioane de lei pentru înmormântarea lui. Chesa zăcea atunci.

Era om bun la suflet, Chesa, modest, amabil. Dar l-a stricat băutura.

Când mă duc prin Bălceștiul meu, acum atât de îndepărtat, nu mai cunosc și nu mai mă cunoaște nimeni.

7 noiembrie 2003

La Sedona, zice Mark, există un loc unde capeți energie, ceva religios.

- Dacă vrei să ai inspirații creatoare, du-te acolo!
- Eu nu cred în misticisme.

*

Sedona este, totuși, o așezare lângă Phoenix, unde se-adună pictorii. Este o frumusețe! Peisaj ciudat, cu stânci roșii, flori.

Cred că poate fi vreun câmp electromagnetic mai puternic (sesizabil), ori deosebit, dar nicidecum religios.

Mark afirmă, la fel, că și el este rațional, dar are un prieten care crede în toate cele.

*

Mi-e o silă siloasă. Luptă teoriile noi cu teoriile vechi. Greu de mutat oamenii din inerția gândirii trecute.

*

Poți să-ți schimbi destinul. Poți să-nfrângi destinul, doar oamenii de rând nu pot (Liaofan). Noi creăm destinul nostru (Master Kong).

*

Posteritatea începe în contemporaneitate.

7 decembrie 2002

*

Raportăm gradele studenților online. Am făcut (design) și eu un curs, Math 100, de algebră, online.

*

Afurisita asta de moldoveancă se bucură că merge acasă. Ne-așteaptă Andreica și Papa (frate-său, taică-său) la Otopeni, plecați și ei în același timp cu noi, din mizera Transnistrie.

11 decembrie 2002

*

Culeasă din Basarabia:

“Ninge, ninge, ninge,
Angelica plânge.
Mama face focul,
Tata beat ca porcul!”

30 decembrie 2003

*

Lilia împlinește 34 de ani și merge pe 40. Eu ajung la vârsta rotundă de jumătate de secol și sunt bucuros c-am reușit să trăiesc și-atât (până acum)...

*

În Transnistria se zice „babă de omăt” nu „om de zăpadă”!

*

— Nu-ți dă nimeni ție cincizeci de ani, mă consolează nevasta. Eu mă simt de vreo 35 de ani. Câteodată, de 135...

1 ianuarie 2004

Parcă zburăm prin lapte - așa arată norii.

Turbulențe, zguduiri de avion, ne trec fiorii.

*

Pierdem, la zece minute întârziere, avionul de legătură Paris-București, nu din vina noastră. Zborul următor, la 12:30, este complet, iar, stând la coadă pentru cel de 18:30, se termină locurile înaintea mea! Ghinion.

Cazat la Hotel Ibis Aérocare în Paris până la zborul de a doua zi, prilej pentru Lilia să se plimbe prin Franța.

– O moldoveancă la Paris! exclam eu.

– Un oltean la Paris! răspund ceilalți moldoveni din grup, Cris, Oana și Costel.

Autobuzul 5, gratuit, ne-a dus la hotel. Trei mese gratuite, plus dormitorul ne-a plătit Air France.

– Lilia, să iei o piatră-n gură că n-ai mai fost în Paris!

*

Vizităm Louvre-ul: arta egipteană, italiană (Evul Mediu, Renașterea). Vedem originalul Giocondei, 7,50€ intrarea la muzeu. Am luat un bilet 16,75€ care ne permite să circulăm o zi prin oraș pe orice mijloace de transport. N-avem voie să facem poze cu blițul la Louvre. Grădina Palatului Regal. Cartierul Latin.

*

Cris și Oana, din Iași s-au cunoscut la... Paris, și s-au căsătorit. Sunt microbiologiști. Meseria lor se caută contra bio-terorismului

Florentin Smarandache. File rupte din jurnal (2002-2004)

internațional. Au lucrat vreo patru ani la Paris, cunosc bine citadela luminilor, și ne plimbă și pe noi.

*

Cris ne-arată restaurantul chinezesc *Fouthai* (și râde la pronunțarea numelui). Apoi *Théâtre de la Huchette* unde se joacă piesele “La Cantatrice Chauve” și “La lesson” de 46 de ani consecutiv! (dramaturg: Eugen Ionescu).

Cea mai strâmtă stradă din Paris (are lățimea în jur de-un metru) se numește “Strada pisicii care pescuiește”!

Kilometrul Zero (îl călcăm fiecare în parte, ca să ne mai întoarcem la Paris). Arcul caruselului. Domul invalizilor construit de Napoleon. *Moulin Rouge* (cu dansuri nude, unde vrem să intrăm, mai ales noi bărbații... de curiozitate!), însă e o coadă afară la bilete... și suntem obosiți de drumuri...

*

Prin metrou și autobuze femeile țin poșetele strânse la piept iar bărbații mâinile pe buzunare lipite fiindcă se fură.

Dormim la camera 1002, de unde se vede o părticică din oraș. Dar baia și toaleta par înghesuite (îngustime în Parisul ăsta, și probleme cu parcare).

*

Facem poze pe Champs Elysées, stradă împodobită, luminată. Apoi Turnul Eiffel, plin de lumini, dar nu urcăm.

Privim în cameră, la televiziunea franceză. Un concurs de muzică. Și ăștia cântă în engleză. America a invadat toată lumea.

*

A doua zi, când să intrăm în avionul spre București, Cris povestea din Gabon, unde lucrase.

Odată erau într-un avion pe o rută internă. Pilotul și copilotul au ieșit din cockpit cabină, să bea o cafea. Și s-a închis ușa! Avionul mergea singur și ei nu mai puteau intra la bord... până la urmă au spart ușa.

Altă dată:

– Domnule, avionul ăsta plecă? Păi cum. Că eu sunt pilotul?
(Plecuse cu copilotul numai!)

Sau:

Cris și nevasta trebuia neapărat să prindă avionul internațional, dar până la acel aeroport mergeau cu un avion local. Se duce la companie și întrebă:

- Merge sigur avionul ăsta?
- Merge.
- Domn'le, sigur-sigur?

Iar funcționarul răspunde:

– Avioanele sunt ca oamenii: nu știi niciodată când se îmbolnăvesc.

Și, într-adevăr, până la urmă, avionul acela s-a îmbolnăvit!
Cris schimbă compania.

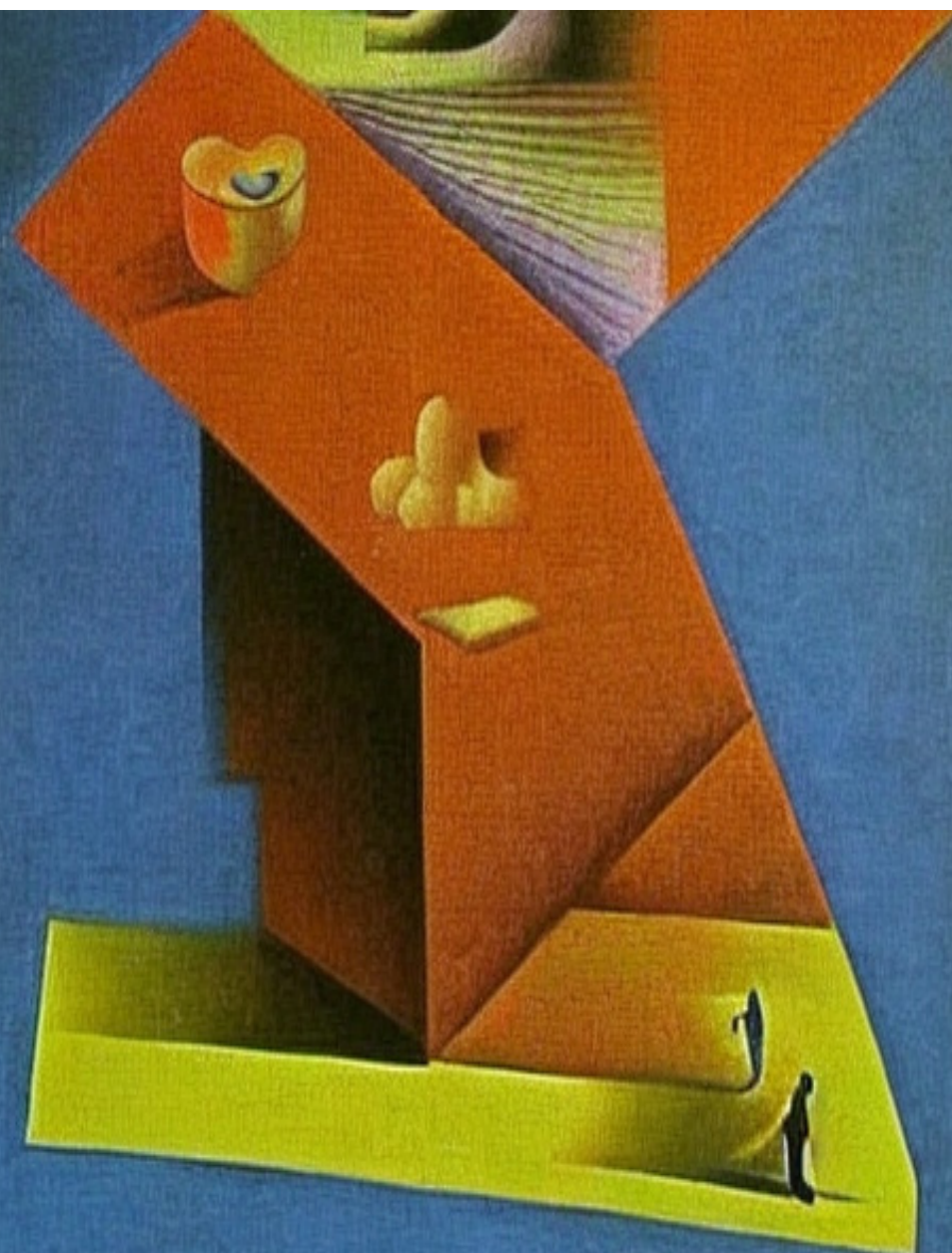
*

Așa și eu cu bagajul meu, am întrebat în Paris:

- Doamnă, ne transferați sigur bagajele de la avionul precedent la acesta?
- Da, da, fiți foarte sigur.

Dar la București m-am trezit fără bagaj! Mi l-au adus, direct la Bălcești, dar peste vreo trei zile.

mijloc de decembrie 2002

Bălceștiul meu natal a devenit oraș. Festivitatea pe 21 septembrie 2002.

Ia uite, domnule, mă pot lăuda c-am devenit orășean!... Că parcă n-aș fi fost niciodată țăran.

Primarul Ing. Petre Manu mă invită la vernisaj. Pe plic scria *Primăria Orașului Bălcești!*

Când am văzut plicul oficial, m-am întrebat: s-o fi întâmplat ceva cu mama acasă? ... “acest important eveniment din viața localității de care sunteți legat sufletește”, termină primarul.

Ei, hai că nu mai e mult până și-o stradă o vor numi-o “Florentin Smarandache”, glumesc cu mine însumi.

august 2002

*

Am ajuns în Bălcești noaptea, sâmbătă spre duminică, cu un taxi pe gaz, pe un drum greu, groaznic, ningând, viscolind, alunecând...

*

Grea viața la țară, în România.

Ieși la veceu în frig. Într-o cameră cald, iar când intri în cealaltă frig.

Mereu atent la gaze să nu le uiți deschise și, dormind, dacă se stinge flacăra mori asfixiat (atâtea cazuri au fost!).

Legătura la Internet merge anevoios...

Leatul meu a dispărut pe la orașe mari sau în străinătate.

Mergeam prin Bălcești și nu cunoșteam pe nimeni...

decembrie 2002

*

La crâșmă:

- Politicienii din România sunt preocupați doar de înavuțirea lor, puțin le pasă de țară.
- S-au înmulțit ca ciupercile deputații, senatorii... mafia albă.
- Corupția începe de la ei!
- Oameni fără scrupule, fără jenă, trec de la un partid la altul după profituri personale.
- Acum au votat o lege ca să-și mărească salariile lor, că și-așa nu fac nimic
- Deci meritau!

iunie 2003

Doctorul ginecolog George Dumitrașcu, soțul doi al fostei mele profesoare de fizică Elena Albu (pe atunci), născută Gîngu, din Grădiște (satul Băiești, jud. Vâlcea) mă duce la Bălcești prin Horezu, Slătioara lui Dinu Săraru, Grădiște (unde-și lasă fiul cu bunica), Zătreni (de unde e mama). Vizionăm meciurile de fotbal EURO 2004, bem vin, înfulecăm cârnați și bucăți de carne de porc de la untură. D-l Dumitrașcu m-a contactat în Arizona în 1992 când l-am rugat pe D-l Nicoară să-l cazeze.

octombrie 2004

De fiecare dată când mă întorc din România văd pe cineva pentru ultima dată. În iarna lui 2002-2003 pe nea Iulică și pe Chesa. În vara lui 2004 pe văru-meu Puiu. Mi-e și frică să mai mă duc acasă.

*

Și iar mă gândesc c-a murit Nea Iulică... cine mai vede acum meciurile de forbat la televizor? El nu scăpa niciunul. L-au îngropat la Plenița, lângă Dunăre, unde se născuse. Se-nvățase la Bălcești, nu mai voia să plece. Sava Iulian.

Pruteanu s-a făcut de răs cu „Legea Pruteanu” privind izgonirea neologismelor din limba română. Nae Lăzărescu și Vasile Moraru făceau bășcălie de el: în loc de „salată Boeuf” să zicem „salată de vacă”! Îți imaginezi o vacă tăiată în bucăți și pusă ca salată.

Sunt unele anglicisme introduse forțat, ne-necesar: „second hand”, „killer” etc, care aveau corespondente în română. Dar altele din știință, tehnică nu pot avea substituenți: „web” (pânză de păianjen), „site” (parte) etc.

Limba este într-o continuă mișcare, transformare, modificare – ca o pastă. Nimeni nu o poate controla, oamenii vorbesc așa cum simt. Și 'nainte propuseseră unii ca: în loc de tren (provenit din franceză train ori din engleză train, să se zică „pe șine alergătorul”!; în loc de cravată (provenit din franceză la cravate) să se zică „gâtlegău” (!), ceva similar englezului necktie = legătură de gât. Acestea provoacă astăzi ilaritate.

*

Să vezi ce se-ambala... că face, că drege... A făcut pe dracu’!

*

„Aveți puținică răbdare, stimabile. Măcar până se face fuziunea informației! Desigur, a celei primite la redacția noastră, nu cea din teoriile matematice atât de dragi dumneavoastră.”

Cred că marți, 1 iulie (marțea am eu pagina de cultură rezervată, ca pagină tematică) voi reuși să reînnod firul călătoriilor forentinice pe meridianele și paralelele lumii...

Florentin Smarandache. File rupte din jurnal (2002-2004)

(...) În altă ordine de idei, sper că nu ați uitat că v-am acordat titlul de corespondențar voluntar al „Monitorului de Vâlcea”, putând a ne trimite corespondențe din orice ungher al Terei ori chiar și din spațiul cosmic. După cum sper că nu a intervenit vreo fuziune neprevăzută de informații care să azvârle astfel nobila noastră (adică a mea și a dvs.) intenție corespondică drept într-un „vârtej neutrosolic” (dacă așa ceva nu există, atunci trebuie inventat, dar, în același timp, în relațiile dintre noi, el trebuie evitat!)

Desigur, la orizont se află întâlnirea dvs. cu aborigenii și cu Marea Barieră de Corali, care sper să fie garnisite cu fotografii digitale adecvate.”

Mircea Monu, Email către Autor, 20 iunie 2003

*

Când mă întorceam din Hawaii mi-am uitat pălăria în restaurant... și, cel mai rău, am pierdut cheia de la mașină! Ajunși în Albuquerque, belea, Buick-ul meu Skylark închis, noroc cu o companie de mecanici care făceau chei, după descifrarea codului ce depinde atât de model, cât și de seria motorului, deci noroc cu o companie care făcea chei pentru cășcați ca mine. 50\$ m-a costat uitucimea.

21 iunie 2003

*

- De ce nu mănânci tot? Mă-ntreabă Lilia.
- Mă păstrez pentru felul trei... plăcinte.

*

Germania se unește cu Franța?

Cică au ambasadă comună în Mongolia. Unite ar deveni o mare putere, concurând cu America.

*

Riverdance din Dublin: dansuri reci, mecanice. Dar plăcute.

*

Încep să-mi placă actorii comici, și să mă dezguste cei care fac pe vitejii. Filme, din astea, cu eroi sunt pentru copii.

*

Benito Córdova spune că degeaba mă omor eu să expediez cărți, articole și aplicații de joburi!... posturile sunt dinainte rezervate pentru anumite persoane, dar le afișează fiindcă legea îi obligă, vor să dea impresia de corectitudine.

- Măcar de-aș ști să nu mai pierd timpul aplicând, îngâim, la acele universități cu posturi aranjate dinainte.

- Nu știi, răspunde Benito, deoarece s-ar da de gol că sunt incorecți.

3 decembrie 2003

*

N-am pace deloc n-am zile senine decât rar.

*

„Je pense que vous avez toutes les compétences pour obtenir un post très honorable en mathématiques ailleurs qu'à Gallup, mais je sais que c'est très difficile surtout que vous êtes assez atypique car vous n'hésitez pas à provoquer la communauté scientifique; ce qui n'est toujours bien apprécié par certains, mais c'est justement cela que j'aime. Etre des agitateurs d'idées et essayer de sortir du moule et de tracer son propre chemin. Il n'y a que comme cela que les idées avancent. C'est mon sentiment.”

Jean Dezert, Orléans, France, 15 octobre 2003

imperiul meu de numere

Întotdeauna iau la mine, când călătoresc, ceva de citit: cărți sau articole - pentru timpii morți (în caz că plouă și stau la hotel, sau așteptatul avionului în aeroport ori seara înainte de culcare).

*

Ăștia scriu poezii la infinit! Nu citește nimeni. Cine mai pierde azi timpul cu fleacuri?!

Hai înapoi la imperiul meu de numere!

*

Liviu Jianu spune că arăt ca Beattles (datorită bretonului).

*

Premiul Nobel pentru Literatură, 2002, acordat unui Imre nuștiucum, scriitor necunoscut, din motive politice, ideologice, etnice.

Prea de tot, prea în sfidarea lumii!

*

Frumos să stai și să visezi - muzica asta simfonică.

*

De multe ore, după ce stau ore multe în bibliotecă, m-apucă o dezamăgire, o depresie... că-n loc să-mi petrec viațaaa, timpul curge pe lângă mine fără să-l observ....

*

Lupte pe internet, înjurături... scârbă. Oameni nebuni, oameni ofticați.

*

Bucureștiul e format din taximetriști și vânzători.

România a fost transformată din producător în consumator
(prin închiderea atâtor fabrici).

*

Pe luna mai dobânda a fost 0.85%, nici măcar 1%! Păi, nu merită să ții bani în bancă?

*

Semne ale trecerii vieții prin fragedul meu corp.

07 noiembrie 2003

*

Gahgimdam este un cuvânt în tribul indian Tohono O'Odham care înseamnă a privi în viitor sau a cerceta.

*

Trebuie să predai studenților metode de învățare, să poată sistematiza și selecta informațiile, să știe să caute informații. Cantitatea de învățare este direct proporțională cu cantitatea de plăcere (*fun*) pe care o provoacă (Robert Pike).

Să preiei de peste tot idei (Radio, TV). Să vorbești în public (pentru a vedea reacțiile).

Să formezi cercetări în grup:

- ca studenții să învețe cum să lucreze între ei;
- fiecare să aibă o funcție în grup;
- studenții să-și dea note ei înșiși.

Studenții evaluează predarea profesorilor.

Cercetarea în predare:

- făcut teste de evaluare (assessment tests)
- cum să procedezi cu studenții care-s ostili în clasă

- metode pentru studenții cu handicap
- ce să faci cu studenții nepregătiți
- cluburi de matematică
- activități extra-școlare.

În predare să fii:

- inovator
- inter-activ.

Să te adaptezi vitezei de schimbare. Un bun profesor este bun manager, bun părinte, și poate preda orice, chiar și ce nu știe!

Experiență – Analiză – Teorie.

Există o inteligență multiplă (aptitudini în mai multe discipline). Intervievează experți în domeniu, adu invitați în clasă care să vorbească studenților. *If you contradict me, I'd be happy.* Teleconferință. Simulare. Discuție. Descoperire de modeluri. Joc. Proiecte. Predare dinamică.

*

În iarna 1846-1847, un grup de 87 de americani, în cucerirea vestului sălbatic, străbat Munții Sierra Nevada, venind din Illinois și îndreptându-se spre California. Căruțele împotmolite în viscol și zăpadă rămân patru luni. Alimentele se epuizează. 16 inși mor. Din nou dovezi de canibalism descoperite de arheologi și antropologi, precum și din scrisorile supraviețuitorilor.

Momentul a rămas în istorie sub numele de *The Donner Party*, iar strâmtoarea: Donner.

Și pentru că tot trebuie să plec eu în Australia, aud că bântuie și-o maladie pe-acolo, *dengue* (cum s-o traduce?) chiar la Cairns, provocată de țânțari. Trebuie să purtăm haine lungi, spălat legumele/fructele, păstrat curățenia. Dubla contaminare duce la hemoragie și poate fi fatală! (Hooo-paaa...)

*

Tinerii de azi își formează o cultură de... Internet, precum cei din generația mea aveau o cultură de... televizor! Citesc mai mult online, se-njură ca-ntr-o cocină de porci, se ceartă, se defăimează, se pupă... Viață electronică, viață interioară exteriorizată. Ce-i de făcut pentru generația mai vârstnică?

*

Cronicle literare în revistele auto-elitei românești se fac pe bani, scriu unii pe Forumul LiterNet. Minimum 100\$ cronica...

*

Se revine la romanul secolului XIX? Romanul european contemporan e de-ntindere scurtă, 100-200 pagini, cuprinde multe biografii.

Sábato supralicita iraționalul? Dar nu mai e la modă. Au apărut alți romancierii: Alessandro Baricco (italian), Paolo Coelho (brazilian). Epicul e spulberat de televiziune, cinema, video.

*

Caut să citez cât mai mulți români în scrierile mele, ar trebui toți să procedeze la fel -așa ne propagăm cultura.

*

Criticii prea confundă ludicul nuanțat ca ponderent în “NonRomanul” meu, gen arte-fact zic ei, dar pentru mine e perfect natural.

*

„The October Horse”, de Colleen McCullough, roman ficțiune despre Caesar și Cleopatra, de aproape 800 de pagini.

Autoarea este australiancă și trăiește în Insula Norfolk din sudul Pacificului.

Caesar intervine în războiul civil dintre Regele Ptolemeu și Regina Cleopatra, o ajută pe Cleopatra să pună mâna pe tron, se ndrăgostește de ea, îi face un copil care totuși nu va putea moșteni împărăția de la tatăl său fiindcă nu e pur sânge roman.

Dictator pe viață, Caesar e asasinat de cei pe care-i înălțase în rang și averi: Marcus Antonius, Trebonius, Cassius, cei doi Brutus, Decimus etc. (23 de inși îl străpung cu cuțitele pentru a salva republica Romei). Augustus, viitorul mare împărat, nepot de-al lui Caesar, este numit ca urmaș.

11 august 2003

*

Vestile
nevestite
poeme
nepoeme
pasionatului critic literar
Grigore Traian Pop
din partea
autorului
neautor.

*

„Raiul șobolanilor”, de Gheorghe Truță, 1999. Un roman paradoxist la nivel global. Adevărata libertate și cultură sunt în temniță, lipsa de libertate și cultură în afară. Cotidianul reprezintă închisoarea, și închisoarea reprezintă cotidianul. O parabolă socială.

*

Hollywood-ul vinde iluzii... ficțiuni, realități - cai verzi pe pereți. Și noi pierdem timpul căscând gura, stricându-ne ochii, și îmbogățindu-i pe alții.

*

Cartea cu Vasantha, „Neutrosophic Cognitive Maps”, e tehnică nu filozofică. Încep să mă intereseze mai mult aplicațiile decât teoria (pură). Neutrosopia este o generalizare a dialecticii.

*

Mă îndeamnă inima să scriu un volum de aforisme scurte.

25 august 2003

*

Actorii sunt cai mascați, plini de bani și publicitate (cei consacrați). Apoi locurile și filmele lor sunt luate de alții.

*

A nins afară de scârțâie zăpadă sub pantofi. Din cauza aerului condiționat mi se aburesc geamurile la mașină. Acum câteva zile am lăsat Buick-ul pe marginea străzii, lângă universitate, și-am plecat acasă pe jos.

11 decembrie 2003

Scriitorul irlandez Arthur Doyle, creator al celebrului personaj-detectiv Sherlock Holmes, s-a inspirat din metodele logice (realistice) deductive ale profesorului său de la universitate, Dr. Bell. Autorul mărturisea că Sherlock Holmes este Dr. Bell.

*

Daniel Defoe a publicat "Robinson Crusoe" în 1719 și, de atunci, cartea a cunoscut o mie de ediții, tradusă în sute de limbi.

Dar Robinson Crusoe a fost un personaj real, marinarul britanic Alexander Selkirk, debarcat pe o insulă pustie, în 1704, din cauză că se certa mereu cu căpitanul vaporului.

Rămas singur, l-a prins o depresie psihică teribilă. Pe urmă și-a construit o colibă, citea biblia (ca să nu uite limba!), și vâna capre sălbatice. (Noroc că erau capre pe stâncile alea!).

Făcea și sex cu caprele! (Mai auzisem bancuri cu marinari și capre, dar văd că se bazează chiar pe realitate!).

Insula în Sudul Pacificului era de 14 x 8 mile, mai exista o insulă vecină, dar tot nelocuită. Anglia și Spania erau în război naval, iar pirații umpleau mările.

Insula era plină de șobolani, și-atunci Alexander a crescut pisici.

Când dormea auzea sunete stranie în noapte, era cuprins de frică. În 1707, după patru ani de singurătate, a zărit o corabie, și s-a bucurat.

Dar a constatat că sunt spanioli, care-au vrut să-l omoare, dar s-a bârâcat într-un copac. Spaniolii i-au distrus coliba. El o reconstruiește.

Odată, alergând o capră, cade printre stânci și rămâne inconștient zile.

Cinci ani a stat singur pe insulă, iar în 1709, când o corabie engleză l-a luat, arăta sălbatic și nu mai vorbea bine limba... Încă doi ani rămâne pe mare, până se întoarce în 1711 la Londra, unde e primit ca un martir. Suferința te face nobil.

Se apucă iar de băut, se-ntoarce în Largo, localitatea de naștere, ține multe pisici (ca al nostru Creangă, povestitorul), iar în 1717 se-ntoarce pe mare. Înainte de-a muri, declară că momentele cele mai fericite din viața lui au fost pe insulă!

Mai târziu, insula a fost botezată “Robinson Crusoe”.

Defoe (1660-1731), după succesul acestui roman de aventuri (mii de exemplare vândute în câteva zile, la vremea aceea reprezenta enorm), moare în sărăcie (își pierduse slujba la guvern).

*

Analog, eșuarea vasului Essex în august 1819, plecat la vânat de balene și răsturnat de un mascul care-a confundat corabia cu alt mascul rival (balenele erau tocmai în perioada de înmulțire).

Echipajul, îmbarcat în bărci, navighează luni de zile pe apă, așteptând vapoare salvatoare. În zadar... Proviziiile se termină, mulți mor...

Și-atunci recurg la canibalism: la început mâncând carnea morților, iar apoi, prin tragere la sorti, este împușcat unul pentru a supraviețui ceilalți.

Așa s-a născut romanul lui Herman Melville (1819-1891), devenit clasic, “Moby Dick sau Balena Albă”.

Furtuni magnetice! Mi se pare fantastic, dar... uite că-s reale. Explozii solare uriașe, care perturbază GPS-ul (sistemul american pentru determinarea poziției generale, latitudine și longitudine, în special în aviație - am lucrat și eu cu *General Position System* la Honeywell, Inc.).

Ce surprize științifice ne mai așteaptă?

2 noiembrie 2003

*

String theory. Aș traduce Teoria Coardelor. Mai se numește *Theory of Everything* (Teoria a Orice), ceva asemănător cu Logica mea Neutrosofică, forma generală, unde vroiam să includ cât mai multe logici (fuzzy, intuitivă, paraconsistentă, dialethetistă).

Teoria Coardelor încearcă să reconcilieze Mecanica Cuantică cu Teoria Generală a Relativității, descrie gravitatea și infinitul mare (cosmologia).

Mecanica Cuantică sfidează toate legile fizicii clasice (newtoniene) și chiar ale lui Einstein.

Mecanica Cuantică pare haotică, de pildă o particulă poate exista în același timp în două locuri diferite (aici se poate aplica mulțimea neutrosofică și logica neutrosofică). Forțele subatomice sunt slabe, puternice, sau electromagnetice.

Teoria Coardelor afirmă că nu avem particule, ci coarde de variație de energie (deci nu e vorba de „puncte” or sfere infime).

Dar există multe anomalii ale Teoriei Coardelor, inconsistente, și pentru eliminarea lor se introduc extradimensiuni (în total ar fi 11 dimensiuni, spre deosebire de 4 în Spațiul

Florentin Smarandache. File rupte din jurnal (2002-2004)

Minkowski: 3D normal plus timpul). Extradimensiunile ar fi date de formele spațiului (dimensiuni ascunse).

Un grup de fizicieni lucrează în Teoria coardelor: Michael Green, Brian Green, Kalutza, câțiva italieni.

Funcția Gamma din matematică descrie această teorie, dar fiindcă s-au formulat cinci variante diferite (fie coardele sunt închise, fie deschise etc.) s-a ajuns în prezent la o stagnare a cercetătorilor.

Funcția Gamma fusese descoperită de Leonhard Euler acum 300-400 de ani.

Se mai vehicula ideea și a particulelor fără masă, a particulelor imaginare, a gravitonului la nivel subatomic – dar iată că s-a ajuns în prezent la „coarde”.

Teoria Coardelor nu a fost, totuși, verificată de niciun experiment fizic.

Din moment ce o particulă e considerată ca existând în același timp în locuri diferite, s-ar putea că ele de fapt să fie un flux continuu de energie, nu un punct (nu o „particulă”), mă gândeam prin 1995, când lucram la mulțimile neutrosofice.

Acest lucru mă face să cred că Teoria Coardelor conține un sâmbure de adevăr.

În fond, definiția generală a mulțimilor neutrosofice tocmai acest fenomen voia să-l cuprindă: un element care aparține și nu aparține în același timp la o mulțime dată, sau un element care aparține simultan unei mulțimi și complementarei ei: $x \in M \cap (U - M)$, unde U este universul de discurs în care e inclus M , sau folosind notații logice $x \in M \cap \langle NonM \rangle$ ori mai puternic $x \in M \cap \langle AntiM \rangle$, unde intersecțiile $M \cap \langle NonM \rangle$ și $M \cap \langle AntiM \rangle$ sunt considerate nevide; tocmai acest lucru frapează și provoacă neînțelegere.

Am vorbi, cumva, și de Universuri Paralele.

*

Articolele lui Einstein despre Teoria relativității le-a scris cu prima nevastă, dar numele ei a fost șters, nu se știe din ce motive, și-a rămas numai al lui. Pe urmă el și-a lăsat prima nevastă (cu care avea doi copii, dintre care unul schizofrenic), și s-a-nsurat cu verișoara lui Elsa.

*

La Gallup Baptist Church, o sală mare de sport transformată în locaș de rugăciuni. Vreo 200 de credincioși! Amin! Pastori John W. Luginbuhl și Roger L. Scarbro. Al doilea mai comic. Ali mă prezintă:

- Dr. Smarandacu din România, my friend.

Eu mă scol în picioare. Doctor în Științe și religios? Se potrivesc ca nuca-n perete! Deși există atâtea excepții...

M-am dus din curiozitate, invitat de... Ali. El, din musulman, s-a convertit la creștinism. Venise din India la doctorat în Fizică Cuantică, părinții bogați îl finanțau. După ce s-a convertit, i-au tăiat ajutoarele bănești. A zis că nu se mai întoarce în țara sa că-l omoară ăia! Îl chestionez:

– Păi, cum se împacă religia cu fizica cuantică, sau teoria relativității, sau teoria evoluției speciilor a lui Darwin?

Răspunde Ali că acestea nu au fost demonstrate, iar că teoria evoluției are legături lipsă între specii.

Mi-amintesc că eu, în clasa a VI-a ori a VII-a, la o lecție de biologie, am întreat profesoara, d-na Cheie, în Bălcești, la Școala Generală: de ce nu se mai transformă și astăzi maimuțele în oameni? A motivat că „nu mai sunt aceleași condiții climatice”.

Florentin Smarandache. File rupte din jurnal (2002-2004)

Citesc în pliantul, care ni s-a înmânat la intrare că biserica își trimite misionari prin alte țări (Brazilia, Mozambic) să recruteze noi aderenți.

– Ali, îl agasez din nou, Marx afirmase că „religia e opiumul popoarelor”. Ce părere ai?

Glăsuiește c-au mai spus și alții acest lucru, dar nu-i adevărat. Pentru unii credința a devenit un sens al vieții în care-și depun toată energia și parțial din leafă. Evlavia îi liniștește sufletește.

noiembrie 2003

*

Legea americană interzice consumul substanțelor halucinogene. În vreme ce Biserica Indienilor Navajo, care numără 250000 de membri pe cuprinsul Statelor Unite, consideră capsulele de cactus peyote medicină sacră și, conform actului de libertate religioasă, au dreptul să le consume. Dar acestea sunt halucinogene. Două legi care se bat cap în cap!

Și-atunci, în 1994, după ce s-au judecat la tribunal, s-a legalizat un compromis: folosirea acestui halocinogen în Biserica Navajo într-o anumită cantitate.

Un cercetător psihiatru, John Halpeern, presupune că peyote conține o substanță care stimulează în creier spiritualitatea.

Rezervația Navajo este cea mai mare rezervație de indieni din SUA.

9 decembrie 2003

Boicot la adresa mea prin poștă... pachetele cu cărți n-ajung (nici expediate recomandat!)... în țară nu-mi ajung scrisorile nici la mama, nici la Humanitas fragmentele de jurnal din timpul dictaturii... Care mă tot urmăresc (și aici? și de ce?), că ghinion nu-i mai pot spune...

20 noiembrie 2003

*

De prin scrisori netrimise de-acum zece ani:

Babane,

Nu fi „maidanezul” ori „colaboraționistul cu bubulii” din cărțile lui Pavel Coruț, pe care-l admiri. Fii Român Adevărat. De situația grea din România ești vinovat și tu personal - nu numai conducerea, sunt vinovat și eu. N-am făcut ce trebuia. Am citit trei cărți de Pavel Coruț. N-auzisem de el până acum. Are multe idei care-s comune cu ale mele. Sper să aibă mare influență în populație. M-a impresionat de n-am putut lăsa cărțile din mână. Ce ecou real are în cititorul obișnuit? Mai lucrează în contraspionaj? Ar trebui să! Dar să nu divulge secretele militare ca trădătorul Pa cepa. Securitatea se desființează - când CIA, KGB, Mossad, OVA se întăresc. Într-adevăr, toți, cu partidele lor politice, sunt niște hoți! Sper că PC va deștepta românimea din somnul letargic.

*

Domnule Stroe,

Ideea dvs. de-a prezenta România și noțiuni românești (în știință, artă, economie, politică) este excelentă - asta înseamnă penetrare spirituală în lume. E nevoie de echipe de specialiști fie pe

lângă ambasade/consulate românești, sau direct din România. Trebuie contactate redacții de reviste, enciclopedii, dicționare.

*

Mai rămâne să mă trădați și Dvs., în care am investit atâta... și-atunci mă voi considera înșelat de toată lumea – nu mi-ar mai rămâne decât să-mi pun ștreangul de gât... cum m-a pocnit nevasta pe la spate, când nu m-așteptam... sunt un om pierdut (deși am renăscut eu, din propria-mi cenușă, de multe ori).

*

Eu nu fac parte din nicio grupare politică (voi colabora cu toți).

*

Mă cunosc americanii după... accent.

*

Un soldat român mort și altul rănit în Afganistan. Pentru cine, pentru ce luptau ei?

*

Cum erupe vulcanul... ca un buboi. Și lava izbucnește ca puroiul. (În insulele Canare)

Din medicina chineză:

- să faci exerciții interne;
- să cauți răspunsul în interiorul tău;
- corpul are părți de energie (ori puncte energice) numite

Qi (sau chi)

- ființa umană este o combinație dintre corp, minte și spirit;
- tratarea (întreținerea) ființei umane nu doar prin știință,

dar și prin practici spirituale;

– în afara cauzelor externe care provoacă bolile, există și cauze interne: supărare, bucurie, frică, mânie;

– într-o lume de competiție și comparare cu alții, factorii interni provoacă bolile cele mai multe;

– energia internă trebuie s-o armonizezi;

– acupunctura aduce energia în balanță;

– medicamentele au efecte secundare;

– sistemele medicale diferite (occidental și oriental) se completează reciproc;

– explorează adâncimile psihicului.

– teoria celor cinci elemente, în filozofia și cultura chineză, care se întrepătrund: pământ, metal, lemn, foc, apă, care-s asociate cu cinci organe umane: splina, plămânul, ficatul, inima, rinichiul, care-s asociate cu anotimpurile: vara târzie, toamna, primăvara și respectiv iarna;

– tratarea bolilor prin terapie muzicală;

– folosește meditația și respirația (Chi Kung = lucrând cu energia din corp); este un sistem de prevenire și autovindecare (conectate cu Taoismul și Bhuddhismul);

Florentin Smarandache. File rupte din jurnal (2002-2004)

- Chi este similar cu bio-electricitatea organismului; petrece timp în natură; energizare, detoxificare;
- Există exerciții interne și externe;
- Chi Kung are efecte contra senilității;
- să fii în conexiune cu subconștientul tău;
- Chi Kung îți întărește sistemul imunitar;
- auto-masaj;
- echilibrarea elementelor yin și yang în corpul uman;
- tehnica purificării și întăririi (Qinching Fa), tehnica mișcării și transportării (Panyun Fa).

8 decembrie 2003

*

Învățăturile lui Dalai Lama:

- Marile realizări implică riscuri.
- Când pierzi, nu uita lecția primită.
- Învăță regulile ca să știi să le încalci corect.
- Dacă observi c-ai făcut o greșeală, corectează-o imediat.
- Petrece timp, singur cu tine, în fiecare zi.
- Tăcerea este uneori cel mai bun răspuns.
- O dată pe an mergi în locuri unde n-ai mai fost niciodată.
- Nu lăsa o mică dispută să vătămăze o mare prietenie.

O lume învolburată (numai crime și pedepse).

*

John Kerry, candidatul democrat, a zis că Bush jr. caută acum arme de distrugere în masă pe Planeta Marte - poate le-o fi ascuns Saddam Hussein acolo!

*

Politica înseamnă minciună.

*

Orice mare putere are un sfârșit.

*

Revista "Forbes" demonstrează că distanța dintre bogați și săraci se mărește.

La TV se prezice că vor fi "dezobediențe civile".

25 noiembrie 2002

*

Dale Mason, profesor de științe politice, afirmă că: globalizare = americanizare.

*

7,5 milioane emigranți ilegali în State. Păi, dacă sunt ilegali, cum de i-au numărat și știu autoritățile câți sunt? Iar prin Mexic intră anul 400000 fără vize. Greu de stăvilat valul, cu toată paza de la granița americană.

26 decembrie 2003

Florentin Smarandache. File rupte din jurnal (2002-2004)

*

Un film american turnat în România, *Muntele Rece*, cu Nicole Kidman, Jude Law, Renée Zellweger după un roman de Charles Frazier. Director: Anthony Minghelia.

Ororile din timpul războiului civil din America (1861-1865). Filmările nu au putut fi făcute în Carolina de Nord din cauza firelor de telegraf, și-au căutat atunci un loc muntos mai sălbatic, din secolul XIX. Au găsit în Carpații românești.

18 ianuarie 2004

*

Proștii luptă și deșteptii câștigă - din păcate așa se-ntâmplă în Irak și-n general.

22 martie 2004

*

În San Francisco se căsătoresc homosexuali și lesbiene din toată America în ziua de St. Valentine.

*

Dolarul pierde teren. Rusia lui Putin trece la euro în tranzacțiile internaționale. Rând pe rând noi țări adoptă euro în locul dolarului. Decade America?

O caricatură cu Euro regulând Dolarul, de Reyl (dacă nu mă-nșel). Decade, decade America?

Euro a schimbat soarta dolarului? Dacă până acum toate tranzacțiile internaționale se refereau la echivalentul în dolari, acum multe țări fac schimburi comerciale în euro. Aproape jumătate din negoțul internațional se raportează la euro. Cum va remedia America teritoriul financiar pierdut? Dacă Europa Unită a fost creată de americani în scopul de a contrabalansa Imperiul

Sovietic, acum UE se întoarce împotriva lor. Ba, paradoxal, UE vrea să includă și Rusia. Există disensiuni și în sânul Europei Unite: UK n-a adoptat (încă?) euroul, iar Danemarca și Suedia l-au refuzat! Totuși, extinderea Comunității Europene va duce la o nouă scădere a dolarului, ori a rolului său în lume.

*

Așa găvăreau și rușii, când au ocupat Basarabia, că au eliberat-o.

*

Democrația bombei și-a minciunii.

martie 2004

Am un computer nerod. Se strică mereu. Se blochează. Trebuie să-mi cumpăr altul și să fac un *network* între amândouă. L-am folosit prea mult se pare, și-a obosit, a îmbătrânit săracu' de povara fișierelor mele. Îl folosesc de patru ani jumate.

*

Am ajuns mare! Primesc felicitări de la Ambasadorul României la Washington, Sorin Ducaru, precum și de la Ministrul Afacerilor Externe, Mircea Geoană. Mărimile lor vor să țină relații cordiale cu diaspora. Asta e bine.

5 ianuarie 2004

*

Mircea Monu zice că fac „turism academic”.

*

Un reporter iranian afirmă că femeile occidentale sunt păpuși care folosesc sexualitatea pentru a se vinde.

*

Am descoperit fișiere spioane (*tracking software*) pe computerul de acasă, care copiază și transmit informații (*spyware*). Cine și cum și când au ajuns pe computerul meu și ce vor să afle despre mine ori activitatea mea?

*

Am primit o carte în limba sanskrită (!) de la scriitorul B. Venkateswara Rao din India.

11 ianuarie 2004

*

Istoricul A. A. Platon scia în studiul său „Istoria Modernă a Ungariei și Transilvaniei”, publicat în Germania la Leipzig, despre oprimarea românilor ardeleni sub legea ungurească, lege care interzicea românilor să dețină funcții politice, să poarte cizme, să poarte pălărie, să aibă casele lor ferestre spre stradă ori horn...

Cei mai puternici întotdeauna îi asupresc pe cei slabi.

*

Ninette Francisco, profă cu jumătate de normă la UNM-G, este înrolată în armată (US Army National Guard) și trimisă în Irak până în iunie 2005. Ninette preda matematica; este din tribul Navajo.

*

Olessa (prințesa) mă alintă „Florik” - de unde l-o fi inventat și p-ăsta?!

23 ianuarie 2004

*

Paradoxismul în olandeză! Prezentat de scriitorul Henri Thijs pe Internet. L-am descoperit din întâmplare. Bine informat eseistul. Mi-a tradus și trei poeme din franceză în olandeză (în olandeză nu mai fusesem tradus!) din volumul „Le sens du non-sens”. Pe măsură ce devin mai cunoscut, devin și mai hulit...

„Het PARADOXISME: ontstaan en kenmerken door”.

29 ianuarie 2004

„(...) and thank you for your great contribution to the world's poetry of today. It was a thrilling experience for me to transform your 'magnificent great ideas' into the Dutch language and I wish you a lot of success with your 'language experiments' in the future.”

(Henri Thijs, Email to the Author, February 1, 2004). Henri Thijs a scris un articol despre paradoxism în limba olandeză și l-a pus pe Internet: „Het Paradoxisme: ontstaat en kenmerken” și-a tradus trei poeme din „Le snes du non-sens” tot în olandeză. Ce bucurie mi-a făcut când am descoperit pe Internet! La-nceput nu știam ce limbă e! Suedeză? Am observat că „a” lung se scria „aa” specific olandezei.

Dădusem o căutare pe Google la „paradoxism” și-am găsit 1650 de citări (hits)... that's not too bad. În alte limbi a intrat ca „paradoxisme” (franceză, olandeză), ori „paradoxismo” (spaniolă, portugheză). În engleză, română apare „paradoxism”.

2 februarie 2004

*

John F. Kennedy mort la 46 de ani. Controversat. Președinte 2,5 ani (1960-1963), Lyndon Johnson îi urmează. Robert Kennedy, frate-său, mort la 42 de ani (1968) când candida pentru președinție.

*

În perioada 24 decembrie 2003-24 ianuarie 2004 eu și Lilia am dat 75 de telefoane cu durata totală de 6h 1 min 12 sec, iar costul total (cu taxe) de 93.60\$, cele mai multe telefoane în România și Basarabia, apoi SUA, Germania.

*

Am început să mai urmăresc meciuri de fotbal pe canalul 14, Univisión, la spanioli, sau fazele golurilor din meciurile hispanice în cadrul jurnalului TeleMundo.

La moțul Ioan Nicoară, în Phoenix.

Nicoară îi zice lui Pârvu:

Acum poți bea cât vrei că, nemaivând mașină, nu te mai ia poliția la rost.

– Un rahat, răspunde Pârvu, că n-ai voie să bei nici când pe jos, că am plătit deja amendă două sute și ceva de dolari că m-au văzut bând pe stradă!

Cică băutura trebuie învelită ca să nu se vadă prin plasă, altfel te opresc polițiștii.

*

Nicoară declamă versuri în stil folcloric, potrivite de ele, cu lacrimi în colțul ochilor:

“A plecat moțul din țară
Fără cercuri, nici ciubară.
Hai murguțule la drum,
Drum de fier și drum de fum.
Du-mă, du-mă hăt departe
Să mai văd și alte state
C-am auzit o minciună
Că pe-acolo-i viață bună.
Di, di, di, murgule, di,
Prin tunele și câmpii,
Peste dealuri și pe vale
Să găsim norocu-n cale.
Di, di, di pe sus prin nori
După șirul de cocori,

Peste mări peste oceane
Să dăm de noroc, I-oa-ne.
Di, di, di prin lumea mare
Că n-am ce-ți da de mâncare.
Tu aici nu vrei fărină,
Numai ulei și benzină.
Di, di, di pe patru roți!
Di, di, di așa cum poți!
Du-te, că nu-i chip de stat,
Du-te, du-te pe asfalt.
Hai murgule foc și jar
Să mai scoatem un dolar
Căci ți-oi da să bei și ție
De-ajung la benzinărie.
A plecat moțul din țară
Și-ar vrea să se-ntoarcă iară,
Dar nu-i chip. Stă și suspină
După bradul cu rășină.
Du-mă Doamne-n pace-acasă
Lângă păduricea deasă.
Du-mă Doamne-n Sohodol
Și mă lasă pe-un răzol.
Că pe-aici prin bejenie
Și lumea-mi pare pustie
Și niciunde nu-i mai bine
Ca acolo-n sat la mine.”

Mesajul Oanei, după 30 de ani de când n-am mai văzut-o, m-a tulburat, m-a emoționat. O fată care m-a iubit sincer. Eram licean, în anul cinci iar ea în anul doi la Rm. Vâlcea. Verișoara lui Giani (așa-l porecleam) Petrescu. Am văzut-o odată.

- Îți place de ea? m-a întrebat Giani.
- Da, am răspuns imediat.
- Vrei să-ți fac cunoștință?
- Da (nerăbdător).

Ne-am întâlnit în parcul din centrul orașului. Am stat pe-o bancă și, aproape fără să schimbăm o vorbă, am sărutat-o... cu voluptate, cu lăcomie. Am observat că răspundea cu limba, cu capul pe spate... era blondă, avea 16-17 ani, și amândoi înflăcărați. Apoi ne-am dus la film, să nu ne vadă lumea în parc, ne-am așezat pe ultimul rând, ne sărutam continuu... n-am înțeles nimic din filmul ăla, nici titlul nu l-am știut...

Ionica Tudose. Frumoasă ca o păpușă, fină, calmă. Nu mai avusesem o fată așa. O iubeam cu toată ființa mea. Dacă aș fi știut-o mai de mult, aș fi luat-o de nevasta. Numai când mă uitam mi se îndulcea inima la ea. Îmi venea s-o strâng în brațe să mă contopesc cu ea... m-a tulburat Oana. Nu-mi revin. Mereu mă gândesc la ea de la întâi ianuarie a.c. când mi-a scris...

Erau ultimele zile din anul V, și-o singură după-amiază am stat cu Oana - dar mi-a ajuns pentru o veșnicie. Nu pot să uit. Zicea că doi ani a purtat revista „Educatorul”, unde era adresa mea, în geantă pentru a-mi scrie, până-ntr-o zi când, plecată la fiica ei de 26 de ani în Mediaș, mi-a scris. A observat că avea computer.

- Am călcat peste mine ca să-ți scriu.

Florentin Smarandache. File rupte din jurnal (2002-2004)

A trecut timpul peste amândoi. Ea s-a măritat cu un veterinar, a făcut doi copii, dar nu s-a înțeles cu bărbatul... mereu ceartă în casă... el venea beat...

– Te bătea?

– Hai să nu mai vorbim!

Văru-său, Giani, zicea că Gheorghe, bărbatul Oanei, era gelos că ea, frumoșică...

– Poate o curtau și alții! Am exclamat eu.

– Să fi fost gelos ar fi fost bine, s-a exprimat Oana.

Cincisprezece ani (ea a terminat promoția din 1977) a fost educatoare în Olănești.

– Oh, și de ce te-ai mutat de-acolo în satul ăla uitat de lume prin văgăuni (Piscul Mare)?

– De ce!

Acum trei ani a plecat de la bărbat, dar el a venit după ea și-a luat-o. Nici cu copiii lui nu s-a purtat bine Gheorghe...

După ce-am reușit la facultate, în vara lui 1974, am vizitat-o la Cheia, satul ei, lângă Olănești. Avea o soră brunetă (în vreme ce ea era blondă!), iar pe lângă casa lor trecea un izvor (se auzea murmurul lui mereu, ca la munte). Aer curat, proaspăt. Am dormit peste noapte la ei. Apoi eu am plecat în armată la Medgidia, județul Constanța și parcă i-am scris, apoi la facultate în Craiova, iar ea a rămas în Râmnic să-și termine liceul - și s-a-ntrerupt legătura...

Regretabil... poate viețile noastre ar fi avut un alt destin...

În Franța se consideră că broboada femeilor musulmane este provocatoare la adresa laicității republicii, ca semn al religiei. Dar nu consideră același lucru despre creștinii care poartă crucițele la gât – același semn al religiei.

*

Duminicile, de la ora 6 sau 8 seara, pe canalul 5, KNME, rulează câte 3-4 episoade din “The Forsyte Saga”, de John Galsworthy (1867-1933), scriitor britanic descriind critic înalta societate. Fără reclame, doar între episoade. Mi-amintesc că l-am văzut când eram copil și mă impresiona societatea asta rigidă, de fațadă, rece, oameni care nu munceau - își petreceau zilele trândăvind, călătorind, și-n intrigi de familie.

8 februarie 2004

*

Am început să mai beau... câte-un pahar de vin australian câte-o bere.. până acum treceau luni întregi fără să gust...

De când mi-am scris Oana, m-a apucat un dor de țară, de anii adolescenței, de Râmnicu Vâlcea și stațiunile din jur, de foștii prieteni de liceu care petrec împreună - în vreme ce eu-s singur, izolat aici...

Homesick...

14 februarie 2004

*

Proiectul internațional Gutenberg îmi digitalizează cărțile. Sper să devină mai cunoscute. Michael S. Hart a inițiat acest proiect.

*

Azi e luni și abia aștept să vină weekendul! Mă târâsc de la o săptămână la alta.

16 februarie 2004

*

Multe secvențe de-ale mele, de numere, expediate lui Neil Sloane pentru “Enciclopedia de Secvențe” au fost refuzate de editor, și-apoi apărute sub alte nume.

Recent văd prin Wikipedia, care mi se pare o babilonie de enciclopedie (pare că oricine scrie și șterge ce vrea), numere Smarandache-Wellin. De ce și Wellin, când eu am propus concatenarea numerelor prime și am întrebat care dintre acestea 2, 23, 235, 2357, 235711, 23571113, 2357111317... sunt numere prime?

17 februarie 2004

*

Au fost fete pe care le-am iubit, dar ele nu m-au iubit. Dar și femeii cărora le-a plăcut de mine, dar nu mi-a plăcut mie de ele. Rar când dragostea e reciprocă?

*

Am cumpărat bilet în Bahamas pentru 17-27 mai. La Priceline.com am găsit cu 839\$, la expedia.com cu 1055\$, iar în oraș (la Agenția *The Travel Shoppee*) cu 1174\$. Ce face Internetul! Mult mai simplu, repede și ieftin.

20 februarie 2004

*

“Ăștia în România, la servicii, nu muncesc. Își trimit bancuri prin internet. Eu am un amic, inginer la CFR Cluj, care-mi trimite

Viața ca o nălucă. À rebours

din astea, dar vrea să prindă un contract de muncă de... ospătar în USA. E greu, tare greu acasă!”

Email de la Nick Carabaș, 26 februarie 2004

*

“Am terminat de citit *Jurnalul* (American)! Dacă nu te-aș fi cunoscut aș fi zis că „ăia” dela București te-au plătit să scrii realitățile „reale” ale capitalismului! Care sunt mai rele aici decât acasă. Dar noi am venit la ei... Florine, unde pot citi *Jurnalul* din Turcia?”

Alt email de la Nick Carabaș, 26 februarie 2004

*

De la Mircea Monu citire:

“Salve, Florentinus, Paradoxisticus Maximus! (...) acum îmi vine ideea: dacă tot este „Anul Smarandache” (jubileu, în sensul inițial al cuvântului, ce-ar fi să se joace o piesă de-a Dvs la Ariel?”

2 martie 2004

*

Agresiune religioasă creștină la televizor. S-au înmulțit canalele evlavioase. Filme comandate...

“The passion of Christ” de Mel Gibson... propagandă fină, atrăgând prin contradictoriu... cică film acuzat de “antisemitism”... Tromboane, să facă lumea să vadă pelicula.

*

Ali Haider mă tot presează cu biserica. Lăsați-mă, domn'le, să aleg singur! Sunt, ori mă simt forțat, la dogmatizare, îndoctinare...

7 martie 2004

29 februarie

*

Cu ziua de 29 februarie o să mai mă întâlnesc peste patru ani.
Unde voi fi atunci? Sper nu tot în Gallup! (Că m-am săturat).

29 februarie 2004

*

Cassandra, secretara, bate speriată în ușă... cineva cu-un pistol a intrat în universitate și vrea să se sinucidă... să ne-nchidem în cabinete și să nu deschidem.

– Anunță poliția, îndrug.

– E deja pe urmele lui, răspunde.

În șapte ani, de când sunt la UNM, n-am avut probleme, a fost liniște.

Și nu interzic, dracu', armele ăstea!

9 martie 2004

*

Trimit la scrisori cu duiumul.

– Ce-i ăsta, *business* sau *hobby*? mă întreabă funcționara de la poștă.

– Amândouă, îndrug rușinat...

17 martie 2004

*

Jean Dezert mă acuză că sunt impulsiv...

Într-adevăr, nu mă pot abține, sunt nervos, îmi ies repede din fire, și-atunci comit erori...

24 martie 2004

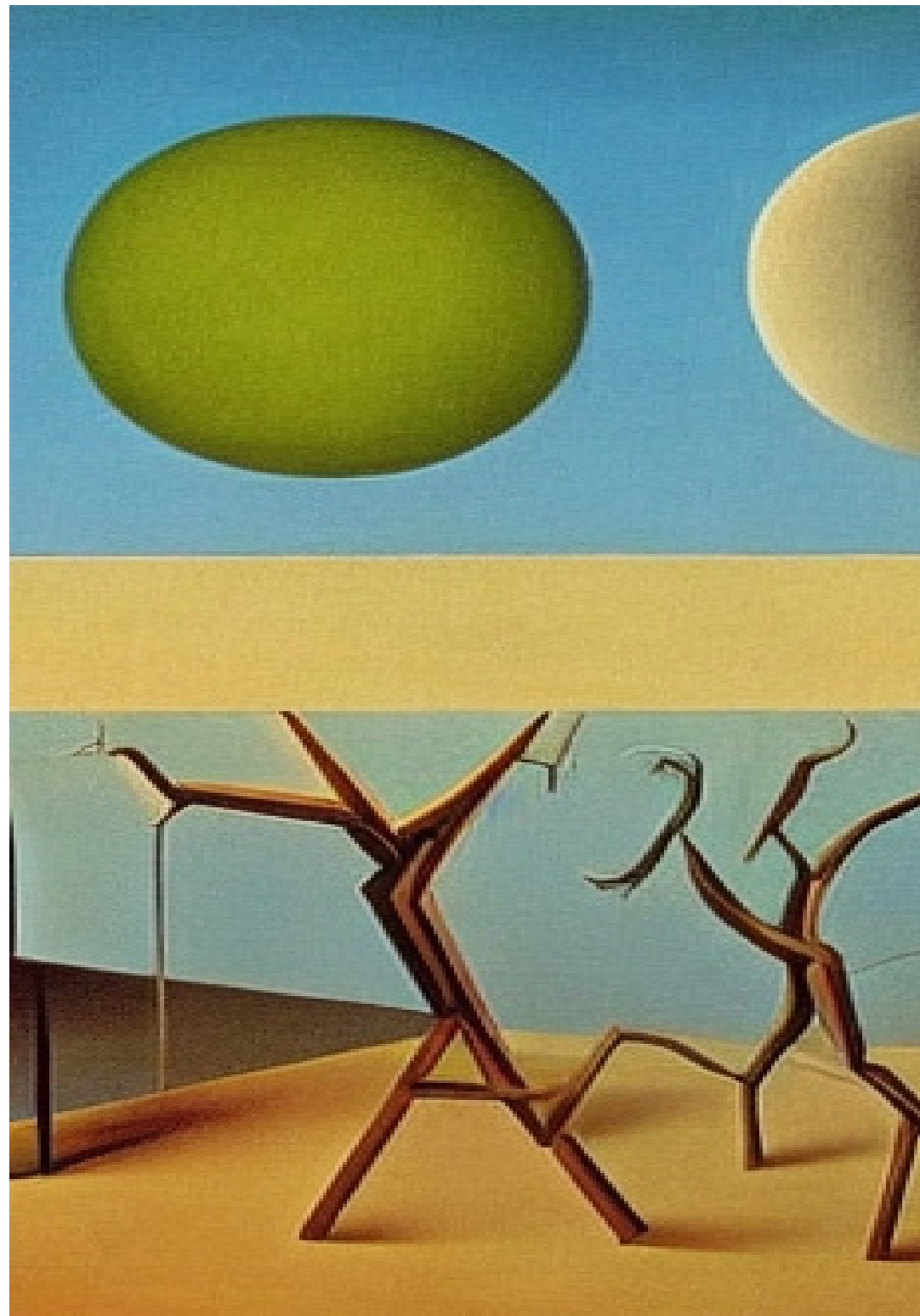
*

Mereu sunt depozitat de noțiuni Smarandache - parc-aș fi sabotat. În online Endcyclopedia of Integers de N. J. A. Sloane, multe secvențe (șiruri), foste inițial Smarandache, apar acum sub alte nume (ori și sub alte nume). Smarandache consecutive sieve, secvența 007952, este denumită acum și sieve of Tchoukaillon (or Mancala, or Kalahari). Concatenarea numerelor prime, Smarandache, Concatenated Primes, este rebotezată Smarandache-Wellin numbers. Cine e Wellin? Rămâne un mister! Am găsit pe Internet: comună în Belgia, dar și un director. Iar concatenarea numerelor prime, începând cu 2, care-s de asemenea prime, studiate de olandezul Micha Fleuren, în secvența anterioară se cheamă acum Prime Smarandache-Wellin numbers.

Văd c-a apărut o carte la Springer, „Prime Numbers: A Computational Perspective”, de R. Crandall și C Pomerance, care le denumește astfel (p. 72), dar n-am găsit-o s-o citesc.

*

Citesc zilnic știrile pe Yahoo. Nu mă pot lăsa de politică.

Telefonat lui Homer Tilton, profesorul de la Pima College. Lucrăm la o carte de fizică, privind depășirea vitezei luminii. Avem mari opoziții și aici.

*

Telefonat lui Adrian VasIU, matematician din Cluj, fiul profesoarei Angela VasIU de la Universitatea Babeș-Bolyai. Adrian s-a căsătorit cu o indiană, are o fetiță de vreo opt ani (care mi-a răspuns în engleză, dar vorbește și hindi, însă nu română), și-a fost de 8-9 ori în India. El și soția lui practică yoga.

*

Nici n-am știut că e ziua mea, Floriile, pe 4 aprilie. Am aflat a doua zi, luni, când prietenii mi-au trimis emailuri de felicitare: Carabaș din Toronto, fam. Diaconu din Australia, Marinela Preoteasa din Slatina, Tudor Negoescu.

*

Pe 2 aprilie 2004 România a intrat în NATO, împreună cu alte șase țări. L-am văzut pe Adrian Năstase la televizor. Vorbea bine engleză. Om cult educat. NATO e umbrelă contra rușilor.

*

Am înnoptat la Nicoară în Phoenix, care-mi destăinuie că la aeroporturi, când dai pașaportul, ți-l scanează și imediat apar informații despre tine, puse pe culori: verde, adică poți să treci, portocaliu, prezinți un semn de întrebare, și roșu, ești periculos.

Întreaga societate americană este ținută sub supraveghere, precum în România ceaușistă!

*

S-au înmulțit canalele religioase la televizor (11, 21, 22, 23), bineînțeles creștine, nu budiste, nu musulmane, nu hinduse (să mai învățăm, și despre alte culturi, mituri, dogme ar trebui). Religia este și-o propagandă, o sucire a minții oamenilor, o amăgire, o consolare. Ce fel de Dumnezeu este acela care are un popor al său favorit?! Dumnezeu ar trebui să fie corect, onest, nu să umble cu favoritisme.

În prezent are loc un război religios în lume: vestul cu estul, creștinii cu musulmanii (în Israel/Palestina, în Iraq, în Afganistan). Vor câștiga până la urmă... budiștii! (Când doi se ceartă, al treilea câștigă).

12 aprilie 2004

*

Mă uit la băștinașii din New Mexico. Au nume spaniole, vorbesc engleză. Care, cum i-au cucerit, le-au schimbat fie numele, fie graiul. I-am derutat... cultura lor e terminată. Bărbații s-au apucat de băut... n-au de lucru...

13 aprilie 2004

oboseala mi-a intrat în oase

Nu eram eu destul de obosit, și-acum să mai predau și clasele lui Mark!

*

N-am putut să dorm, m-am sculat la două noaptea.

19-21 aprilie 2004

*

Oboseală generală, intrată în toate oasele, nu o mai pot scoate.

23 aprilie 2004

*

La cum merg lucrurile, Irakul devine un Vietnam în deșert.

*

Am fost respins ca Department Chair și m-a apucat o bucurie nebună... nu știu de ce. A fost ales Samir W ahid, un irakian - deh, acum Irakul e la modă! Samir n-are nici doctorat, nici publicații, dar îi pupă-n fund pe șefi (pe când eu mă cert cu șefii!). ;Hasta la vista! Benito zice că Samir e mai controlabil (obedient) ca mine, de-aia l-au preferat.

28 aprilie 2004

*

Merg la Kino-teatru, mă uit la film dar mă gândesc la formula Dubois-Prade de combinare a informațiilor, filmul îl ascult cu-o juma' de ureche...

Viața ca o nălucă. *À rebours*

Stau pe canapea, la televizor, văd filme fără să mă concentrez la ele - ci îmi clarific ideile mele.

30 aprilie 2004

*

This is not the end of the world!

Mă-njură mulți, oameni cărora eu nu le-am făcut nimic, nici nu-i cunosc. Mă-njură din invidie. Dacă la-nceput mă consumam, „mă, ce-au cu mine?”, acum ignor, ba chiar mă ambiționez mai tare, mă încăpățânez. Mă și miră câți au auzit de mine!

2 mai 2004

*

Ce bucurie că se termină anul universitar. Plec în Bahamas, România, Suedia. ¡Que bonito!

4 mai 2004

*

Sunt obosit de viață... aș ieși la pensie.

Stresul e prea mare în America.

*

De cincizeci de ani îmi curge sânge din nas!

7 mai 2004

*

În ultimele zile s-a intensificat hemoragia nazală, nu se mai oprește ușor ca înainte, trebuie să-mi pun chiar tampoane. Îmi curge și de 2-3 ori pe zi. Lilia face gălăgie că las chiuveta plină de sânge, ba chiar și pereții la baie stropiți, ori picături pe jos... le mai șterg eu, dar iar mă podidește. Odată, la Craiova, n-am putut să-l opresc, socru-meu a chemat salvarea și m-a dus la urgențe.

11 mai 2004

12 mai 2004

*

Freedom doesn't come free (you have to fight for it).
Libertatea nu vine de la sine, trebuie să te lupți pentru ea.

*

La Universitatea Berkeley se uitau numai după bani organizatorii conferinței. Când Saed, din Australia, a propus o cooperare, U. Berkeley le-a cerut 50.000\$!... și era vorba doar de niște adrese de email și un website. Universitățile astea mari își vând „numele” atât. O prostie enunțată aici e proclamată genială! Iar la instituțiile mici e invers... un lucru interesant e depreciaț, ignorat.

*

Chiar înainte de-a pleca în Bahamas mi s-a roșit ochiul drept și mă ustura de n-am putut să dorm. Duminică seara m-am dus la urgențe în spitalul McKinley.

Tocmai avusese loc o traumă: un copil de 9 ani se accidentase mortal cu o mașinuță (*four wheeler*), lovindu-se de stâlpul de fier al unei cutii poștale. Am așteptat vreo două ore.

Un doctor coreean m-a controlat la ochi, un asistent mi-a făcut spălături, apoi mi-a adus doctorul o soluție cu antibiotice de pus în ochi. Cu-o zi înainte spălasem curățasem prin noul cabinet CH 207C, unde m-am mutat în locul lui Val Shirley, ieșit la pensie. Cassandra pusese clor în apă și cred c-am dat cu mâinile pe la ochi...

La spital mi-a spus că, dacă este considerat accident de muncă, plătește universitatea, altfel va fi foarte scump. Lilia a fost cu-o lună în urmă la urgențe și i-a venit nota de plată 1500\$! Plătește la ei cu țârâita.

Tensiuni cu nevasta, relații reci de câteva zile. Nu mai vrea să doarmă cu mine. Cică, brusc, sforăi.

Mai zice că sunt neghiob și că miroso toate fustele - scriu asta pentru ca toată lumea să audă!

Nu vrea să contribuie cu bani în casă, deși are salariu bun. Să plătesc eu tot... Ea crede că la mine banii vin din pod.

Cam așa începe degradarea relațiilor (cu nevestele)...

21 iulie 2002

*

— Tu ești pus pe plimbări, acum, remarcă ironic nevasta, nu-ți arde de crescut copii.

Nu zic nimica.

— Ce-mi aduci când vii din China? mă întrebă.

— Voie bună, răspund.

— Aha, zice.

28 iulie 2002

*

— Din tine bucătar, ca din coada mâții sită, decretează nevasta fiindcă am adăugat apă în porumbii lăsați să fiarbă. Or să se-mpietrească, să vedem ce mai mănânci!

1 septembrie 2002

*

— Ce faci acolo?

— Citesc un ziar chinezesc! Tocmai venisem din China și adusesem câteva publicații de acolo, pe care le răsfoiam.

Mă mir de întrebare, ca și cum n-ar fi evident ce fac.

O pufnește râsul:

– Vai, dar ce deștept te-ai mai făcut! Citești ziare chinezești, mă imită. Tu, Smarandache, ești o anecdotă cu picioare.

20 septembrie 2002

*

Nevasta zice că se teme să lase plita aprinsă cu mine-n casă.

2 noiembrie 2003

*

Când vin eu, obosit, de la servicii și sun la ușă, răspunde *bagaboanța*:

– Ai noștri toți sunt acasă!

Și îmi închide ușa.

Adică, de mine nu mai e nevoie, eu nu-s de-al casei.

11 februarie 2004

*

Zice nevasta că sunt un copil bătrân.

– Vrei să mă port mai serios?

9 martie 2004

*

– Măi, Florinache, mă strigă nevasta.

7 aprilie 2004

*

Nevasta zice să nu mai mă rad, ca o să arăt mai tânăr ca ea.

Dacă nu mă rad, zice tot ea:

– Parcă pup o perie de-ncălțăminte!

S-o hotărî ea cândva...

15 aprilie 2004

Florentin Smarandache. File rupte din jurnal (2002-2004)

*

Nevasta zice că fac lucrurile numai de-a-ndoaselea. Mi-a spus s-o aștept între trei și patru după-masa acasă, iar eu am plecat de-acasă la trei. Mi-a spus să pun covoarele cu zimții în jos, eu i-am pus cu zimții în sus la baie.

17 aprilie 2004

*

Nevasta îmi scrie prin Internet că s-a făcut inundație în apartamentul din Gallup și mi-a distrus toate manuscrisele și cărțile care erau pe jos.

Covorul a fost schimbat. Manuscrisele...

20 iunie 2004

*

Mă doare măseaua de la Crăciun, de-mi vine s-o iau pe pereți. Dentistul meu actual (Jeffrey Hughley) nu răspunde la telefon - trebuie să rabd până după sărbători? Iau seara câte o tabletă ibuprofen contra durerii - ca să pot dormi.

Din nou pe cărări de... avion. M-am sculat la 3:20 noaptea, am plecat la 4, ca s-ajung cu două ore înaintea decolării la aeroport (pentru controalele de securitate).

*

Tratamentul la ochiul drept cu Isopto Natropice și Alcari Econopred îmi face bine. Sunt aproape de vindecare și nu mai am dureri deloc. Primele picături de patru ori pe zi, celelalte în fiecare oră, iar noaptea la două-trei ore (am pus ceasul să sune pe la unu, la trei, la cinci noaptea).

Am inflamație, dar nu se știe cauza. Dacă reapare, va trebui să-mi fac analize de laborator pentru a determina cauza.

*

În pauza dintre avioane, așteptând într-un aeroport sau altul, scriu în jurnal sau citesc "The Whole Shebang", de Timothy Ferris, o carte despre univers, apărută în 1997.

*

Tocmai citisem ieri pe Internet că Al-Quaeda anunțase în situl ei că va ataca (pirata) noi avioane vestice. Tocmai când zbor eu!

*

Un dispozitiv GPS (pentru aflarea poziției geografice: latitudine, longitudine, altitudine), produs de firma Garment, costă în jur de 400\$. Aparatul trebuie să intercepteze ce puțin trei sateliți pentru afișarea cu aproximație de câteva zeci de metri a poziției.

Există circa 27 de sateliți americani pentru calcularea GPS-ului (General Position System).

*

De când cu criza financiară în aviație, ne dau mâncare pe avioane cu distanțe scurte doar covrigei subțiri, sărați și uscați (nici măcar alune) și-un păhărel cu apă, limonadă sau cafea.

*

În Air France beau bere belgiană, Stella Artois, să pot dormi și discut cu un neamț lângă mine.

*

O fată în fața mea și-a vopsit părul albastru, parc-ar fi bolnavă.

*

Ca o pasăre mare, cu aripile grele și lungi, avionul se lasă pe aerodrom. Pasagerii, încă somnambuli după unsprezece ore de zbor, aplaudă.

*

Taromul ne-a dat mâncare mai bună decât celelalte companii.

*

Asta e vremea unui fel de femele. Ele sunt căutate în vest, ele fac bani cu...

*

Telenovelele depășesc filmele americane pentru că sunt realiste. În viața obișnuită oamenii nu se împușcă și omoară toată ziua. Nici măcar în America...

8 iunie 2004

Georgeta Vasiliu-Mihăilă, într-o scrisoare către mine:

“De ce Doamne dai putere
Răilor ce-și fac avere
Storcând lacrimi și sudoare
De la omul care-l doare
Trăind doar în sărăcie
Făr'o zi de bucurie?”

*

România: aceeași țara bogată cu oameni săraci.

*

Hainele trebuie să fie comode, nu frumoase sau să scrie nu știu ce firmă pe ele.

8 iulie 2002

*

Vorbesc la telefon cu Petrescu, vice primarul stațiunii Govora, fost coleg de liceu pedagogic la Râmnicu Vâlcea:

- Ce face Oana?
- Se luptă cu sărăcia...

*

Viața e grea în România. Mama îmi spune:

- Mă uit la unii... n-au ce mânca.
- Păi să-ți trimit niște bani, mamă.
- Nu. Nu, că eu am.

6 aprilie 2004

*

Cum se descurcă românii pe sărăcia asta? Fură unul de la altul. Șefii te fură în față, cu acte. Locul românilor plecați în străinătate (în jur de două milioane!) e luat de chinezi (și-au făcut un cartier al lor), arabi, turci, filipinezi. Vin ai noștri, pleacă ai noștri.

8 iunie 2004

*

Unii de prin România îmi cerșesc dolari ca niște milogi... Unul îmi zice că el câștigă numai 2.800.000 lei (80\$) - parcă-ar fi vina mea!

*

Mama, acum câteva zile la telefon, despre România:

— Se-alege praful de țara asta...

Pleacă tinerii în masă, în prostie... Marius al lui Fănică și cumnatu-său, dus-au în Italia, lângă Milano, lucrează în construcții, au viza pe trei luni. A rămas singură mama în toată casa, la 73 de ani.

22 iunie 2004

Întâlnirea absolvenților promoțiilor 1974 (a mea) și 1979 (învățători, învățătoare, educatoare) la liceul “Matei Basarab”, Rm. Vâlcea.

Ne prezentăm fiecare. Profesorii strigă catalogul. Glumim. Ne amintim porecelele, plus întâmplări hazlii din liceu. Fac poze cu aparatul meu digital.

În sală e și-un reporter de la canalul TV “Vâlcea 1”. M. Monu a scris o știre pentru “Monitorul de Vâlcea”.

*

Mă simt bine între foștii mei colegi și depănăm unele dintre nebuniile adolescenței. Două zile și două nopți am pierdut pe drum s-ajung aici. Și la fel la-ntoarcere.

Cântăm Gaudeamus:

Gaudeamus igitur

Iuvenes dum sumus.

Gaudeamus igitur.

Iuvenes dum sumus.

Post iucundam iuventutem.

Post molestam senectutem.

Nos habebit humus

Nos habebit humus.

*

Pictorița și fosta-mi profesoară de Istoria Artei, Tina Ecaterina Popa, ne-a invitat la casa dânsei, transformată în muzeu de artă prin pasiunea cu care expusese icoane ortodoxe ruse vechi,

Florentin Smarandache. File rupte din jurnal (2002-2004)

pe lemn și pe sticlă, mobilier vechi, tablouri postmoderne. Și ne servește cu socată.

*

Expoziție a sculptorului Dumitru Radu, născut în Valea Mare (lângă Bălcești) în perioada mai-iunie, Rm. Vâlcea. A luat câteva premii internaționale.

*

La Restaurantul Sud, numit și „polițaiul grăbit” (pentru că e lângă poliție și-aici îi trag ei adălmașul), am cântat-strigat, încins hore, dansat, mâncat, băut de la șapte seara până la trei dimineața - banchetul de 30 de ani de la absolvirea Liceului Pedagogic.

Eu am venit din America, de peste ocean, alții n-au venit din Rm. Vâlcea!

*

Întâlnit pe Paul Dumitrescu, învățător, mai mic cu un an decât mine, preocupat de scoaterea unor reviste pentru ciclul primar („Educatorul”, „Clepsidra”).

*

Trei nopți locuit la Ștefan Smărăndoiu, coleg, autor și coautor a 14 culegeri de probleme pentru elevii de la gimnaziu.

*

La „Monitorului de Vâlcea” fac cunoștință cu toți redactorii (de fapt mă prezintă Mircea Monu).

*

Editorii de la Almarom (frații Dumitrescu) și de la Offset color (D-l Vețeleanu) promit că vor fi gata cele patru cărți până la 1 iulie.

*

Ajung la Govora, unde sunt luat în primire de primarul Mihai Mateescu și viceprimarul Gheorghe Petrescu (colegii mei de liceu).

*

Fac cunoștință cu Adrian Costescu, profesor de fizică teoretică și matematică de la Universitatea din București, originar din Govora.

*

La Pensiunea „Mădălina” gazdele pregătesc pește în folie de aluminiu, mici și carne la grătar. Țuică. Berea românească (Alutus).

*

Populația Govorei scade. Erau 3200 locuitori în anul 2000. Acum sunt 2965.

*

Tratamentul pe șapte zile de reumatism (baie cu iod, masaj, magnetoterapie) și sinus (pulverizări cu sulf, ultraviolete, solux).
Doctor: Speranța Năstase.

*

La Mănăstirea dintr-un Lemn, din comuna Frâncești. Stejari seculari. Biserica mănăstirii.

Mănăstirea a fost construită în sec. XVI dintr-un singur stejar, fără cuie de fier, doar lemn.

A fost consemnată în 1653-58 de diaconul Paul de Alep.

Unui călugăr, care a găsit icoana, i s-ar fi spus să construiască mănăstirea. Icoana de 1.50m x 1.10m.

Poetul Grigore Alexandrescu a vizitat mănăstirea în 1842.

Nuvela istorică a lui Al. Odobescu „Doamna Chiajna” nu are legătură cu legenda mănăstirii dintr-un lemn.

*

Băbeni: câmp de sonde, țiteiul pompat la Pitești.

*

Trecem pe lângă Casa de Cultură „Dragoș Vrânceanu”, după numele poetului.

*

Chirigiii trec cu căruța cu coviltir.

*

Foarte multe sinucideri în România - din cauza lipsei de bani (aud).

*

Revăd, după 30 de ani (!) doi colegi de liceu: Ion Nistor și Tomiță Smărăndoiu, învățători în Paușești și, respectiv, Frâncești. Căsătoriți. Copii.

Lui Tomiță i-a plecat nevasta în Italia la muncă și nu se știe dacă se mai întoarce (de doi ani de zile).

*

Cârciuma și magazinul lui Bebe Prodănescu, prietenul apropiat din liceu. Devenit privat; are două case și două apartamente. Ne servește cu bere și cafea pe mine și Petrescu.

*

— Cu cine votezi în turul doi pentru primărie?

— Cu cine să votez, răspunde Tomiță, că nu vine niciunul să-mi sape-n grădină!

*

Punctul Turistic „Silva” din Govora. Învățătoarea Elena Petrescu - Eriță face banchetul clasei a IV-a, împreună cu părinții elevilor. După dansul și jocul copiilor s-au încins bătrânii. O petrecere pe cinste.

*

O revăd pe Oana, dragoste liceană. Îmbătrânită de viață grea cu un bărbat alcoolic... Pălise frumusețea ei. Avea mâinile crăpate de lucru la căpșuni și nuci.

*

Sărbătoarea Căpșunilor se ține în a doua duminică din iunie din Bunești, iar Sărbătoarea Florilor în prima duminică din august la Govora.

*

Trecem prin Costești, unde-a avut loc mineriada (confruntarea dintre mineri și poliție) în 1992. Trenul mic de munte (mocănița). Mănăstirea de la Arnota se zărește pe muntele din care s-a tăiat piatră de calcar pentru Fabrica de Sodă de la Govora.

Vizităm Mănăstirea Bistrița cu rămășițele Sfântului Grigorie și multe călugărițe îmbrăcate în negru, îmbrobodite, rugându-se. Un căzanel de agheasmă mică în stânga (se ia pe nemâncate).

*

Plecăm cu mașina (Giani Petrescu conduce) spre Horezu. Ajungem într-un sat, Romanii de Jos. Cumpăr căpșuni pe care le spălăm lângă o fântână și mâncăm repede.

Vizităm Mănăstirea Hurezi, construită de Constantin Brâncoveanu între 1690-97.

Sicriul său, sculptat în piatră, e gol.

Brâncoveanu a fost decapitat de turci, împreună cu fiii săi, pentru că nu a vrut să se convertească la religia musulmană. Boierii Constant și Toma Cantacuzino, frați, l-au trădat.

Brâncoveanu avea patru băieți și șapte fete.

Sunt 365 de icoane, câte zile are anul, în mănăstire, impunând un stil numit brâncovenesc, considerat stil al Renașterii Românești. Arhitecții au fost Pârvu Cantacuzino și Cernica Știrbei.

Eu și Giani ne pomenim viii și morții cu lumânări aprinse.

Nu sunt eu prea religios, dar păstrez o tradiție.

*

Sunt și mănăstiri numai pentru bărbați, în special pe Valea Oltului: Cozia, Turnu, Stânișoara, Pahovia, unde nu intră femei - ca la Sf. Munte Atos din Grecia, iar în Frăsinei este un schit pentru bărbați și altul pentru femei.

*

La ridicarea mănăstirii munceau un lemnar, un pietrar, un zidar și ispravnicul (șeful de lucrări). N-avem voie să facem poze fiindcă blitzul deteriorează pictura murală.

*

Întâlnesc alți colegi de fost liceu pedagogic. Valeriu Mincea și Mihai Oprița, învățători în Bărbătești. Amândoi bucuroși de revedere. Oprița îmi dă o sticlă de țuică de prună.

*

Mateescu mă-ntreabă că îmi schimb sângele? Fiindcă nu îmbătrânesc. Precum se vorbea despre Gică Petrescu, vestitul cântăreț.

la jumătatea lui iunie 2004

La Forumul Cultural al Râmnicului, lângă Biserica “Cuvioasa Paraschiva”, are loc aniversarea mea: 50 de ani de viață!

O vârstă care mă sperie...

*

Evenimentul este transmis pe postul local de televiziune Vâlcea 1. Doru Moțoc prezidează, mă prezintă elogios. Apoi Ion Soare, Costea Marinoiu, Dragoș Constantinescu (cu muzica sa pe versuri de F. Sima, “Casa arsă”), Camelia Clavac (soprană, cu o voce excepțională; a terminat Conservatorul din Iași; acum înscrisă la doctorat), prof. dr. Gheorghe Dumitrașcu (secretarul Forumului cultural), col.(r) Nicolae Mazilu, preotul Nicolae State-Burluși care a îngrijit și diortosit “Acatistierul de la Râmnic” (Tipografia Sf. Ier. Antim Ivireanul, 2003), Daniel Ștefănescu (redactor TV), latinistul Ion Pistol de la Universitatea din Pitești etc.

Mi-au înmănat diplome de excelență din partea Forumului Cultural (secretar Gh. Dumitrașcu, primar ing. Traian Sabău), Asociației literare “Anton Pann” (președinte Costea Marinoiu, vicepreședinte Ion Mărdărescu), și Asociației “Școlii cu Ceas” (președinte Ștefan Smărăndoiu).

*

Preotul State m-a întrebat despre paradoxism în religie, la care am cam bâjbâit. Exemple suficiente, dar unele deranjatoare.

- Maria Magdalena: din prostituată devenită sfântă.
- Păcătoși care, prin pocăință, s-au transformat în sfinți.
- Monoteism și politeism.

– Deși religiile presupun c-ar aduce liniștea sufletească și pacea, ele au provocat de-a lungul timpului numeroase războaie (vezi, în prezent, Orientul Mijlociu).

– Cum poate fi un război „sfânt” din moment ce omoară atâta lume?

*

Altul m-a întrebat: de ce nu scrie Manolescu despre paradoxism?

– Pentru că nu fac parte din gașca lui.

– Apoi, Manolescu nu este cunoscut în străinătate.

– Paradoxismul există independent de opinia lui Manolescu și chiar a mea: paradoxismul există prin sine.

– Dacă Manolescu nu scrie, va fi o carență din partea lui, nu a paradoxismului ori a mea; pe mine mă încălzește mai mult apariția unui articol în vreo limbă internațională decât vreo internațională decât vreo intervenție manolesciană.

*

Pe urmă, o întrebare din filozofie privind neutrosafia.

*

Totuși, nu-s un bun actor, am trac, sunt timid. Moțoc a zis că sinceritatea și modestia mea dăunează operei mele. Ar trebui să fiu mai arogant? Costel Dincă afirmă, dimpotrivă, că sinceritatea și modestia mea constituie forța jurnalelor mele ce se citesc pe nerăsuflăte.

19 iunie 2004

*

Interviu cu Doru Moțoc, duminica de la 12-13:20 la TV (canalul Vâlcea 1). De data aceasta răspund mai sigur de mine.

*

Dumitru Muiță, interpret de tangouri, romanețe, și valsuri celebre îmi dăruiește trei CD-uri.

*

Întors la Govora, telefoane după mine de la... Mitropolie. Dumitru Misailescu Panu vine din Râmnic să-mi țină o prelegere... despre Christos! La început mărturisea că-mi va vorbi despre spațiu-timp. A scos niște tetroide (tetraedre ale căror fețe erau calote sferice) pentru a-mi demonstra că viteza luminii poate fi depășită (adică ipoteza mea confirmată) și-a mai afirmat că va organiza o conferință despre “realizările din spațiul carpato-dunărean și indiferența lumii!”

Vorbea tare și cumva amenințător în sala de consiliu a primăriei, că aproape mă speriasem...

Din ideile lui: toate lucrurile sunt unice, telepatia cuantică depășește viteza luminii, nu există decât religia creștină - celelalte sunt devieri.

20 iunie 2004

*

La Teatrul Ariel din Rm. Vâlcea am întâlnit pe directoare, Eugenia Migleczi, și actorii. Mici și bere la restaurantul de pe insulița din zăvoi.

*

Janet Nică a venit cu un nepot al său la Govora să mă vadă. Scrie o carte despre... *Făt-frumos din lacrimă de paradox* (adică eu!).

*

„Viața Vâlcii” și „Monitorul de Vâlcea” anunță aniversarea mea.

Pe o cruce în Râmnicu Vâlcea:

“Am fost ce ești,
vei fi ce sunt”...

*

Să transformi defectul în calitate.

*

Mihaela Preoteasa, nepoată de-a mea, fiica Lenei, îi spusese
maică-sii:

— Să-l vezi pe Nenea Florin, nu-i dai nici 30 de ani!
Deci, mă țin bine! Deci... mă țin bine?

*

Doru Moțoc, la 65 ani, arată de 40. Părul negru, mintea clară.

*

Referitor la înjurăturile unora adresate mie, Fănică îndrugă:
— Numai în pomul care are roade se dă cu pietre.

*

Cei mai mulți inamici ai mei sunt... români.

*

La Cimitirul vesel Săpânța:

“Sub această piatră grea
Zace soacră-mea.
O lună dacă mai trăia
Zăceam eu în loc de ea!”

Florentin Smarandache. File rupte din jurnal (2002-2004)

*

„Lupta împotriva terorismului este forma modernă a continuării conflictelor și intențiilor militare”. (Ion Mihai, „Frontal”, 25 iunie-1 iulie 2004, p.3)

*

Am început să mă bucur și de cronicile negative - bine și-așa decât deloc.

*

Aici este excrocheria de piață, nu economia de piață.

*

Ce bine e fără televizor! Citesc, scriu, mă gândesc la ideile mele. Fac planuri, proiecte. La tembelizor mă umpleam de propaganda unora.

19 octombrie 2004

*

De când am aplicat la EEOC, acum trei săptămâni, m-am eliberat de niște nemulțumiri. Psihic mă simt mai bine. Mi-am scos veninul din minte. Idei care mă apăsau le-am aruncat la coș.

*

Când eram copil și-auzeam că cineva are 50 de ani, ziceam că e bătrân, trebuie să moară.

Dar acum eu, la 50 de ani, mă simt tânăr.

Cuprins

notă explicativă.....	4
undeva, în afara lumii	5
munți ca de halva	7
ploaia care va veni	10
metaistorie	13
securiști de mântuială	15
vegetative	18
merg ca să am de unde să mă întorc.....	20
sub păturică, la căldurică.....	22
octombrie și un satelit.....	26
silviu și mihai.....	30
pe la concerte.....	34
<i>don't think and drive!</i>	38
poartă sau nu poezia chiloți?.....	41
o raită prin texas	43
au năvălit țânțarii	47
trăiesc mai mult în non-realitate.....	49
galop de gallup.....	53
dor și moarte	58
despre una, despre alta	60
fără voie la Paris	63

bălcești	67
facem, dregem	69
imperiul meu de numere	73
dengue	77
de la viață la piață.....	80
știință și credință.....	83
boicot.....	88
prescripții.....	91
democrația bombelor	93
de ici, de colo	97
a plecat moțul din țară	100
o poveste de demult	103
frânturi și fracturi	105
29 februarie	109
telefoane, emailuri, televizor	112
oboseala mi-a intrat în oase.....	114
o anecdotă cu picioare.....	118
călătorului îi șade bine... ..	122
sărăcie	124
cu foști colegi	127
o aniversare cu întrebări.....	134
expeditiv	137

Seria *Viața ca o nălucă. File rupte jurnal* propune fragmente dispartate, dispuse tematic și cronologic, din notițele mele jurnaliere, care se întind pe o durată de cinci decenii.

Volumul *À rebours* acoperă perioada anilor 2002-2004. Textele manuscrite originale au suferit arareori intervenții, și acelea... minim invazive, chiar și atunci când autorul de azi nu mai era neapărat de acord cu autorul de odinioară, pentru păstrarea autenticității unor trăiri consemnate instant în alte timpuri.

Imaginile care ilustrează acest volum au fost generate folosind Inteligența Artificială, prin stilizarea unor fotografii realizate de autor și prin combinarea unor cuvinte cheie din textul jurnalului.

ISBN 978-1-59973-785-0

9 781599 737850 >